

Arrest

nr. 191 720 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Keniaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn te Busia, Western Region. Tot uw twaalfde woont u bij uw ouders, respectievelijk Jeremiah (N.) en Joyce (N.) in Busia. Wanneer u acht bent zijn er vermoedens dat er iets verkeerd met u is. Op uw twaalfde, u zit in het lokale kerkkoor, wordt u betrap. U bevredigt uw koorgenoot Benjamin (W.) met de hand. Hij moet erna van broek wisselen en zo wordt het gemerkt, hij vertelt alles. Uw vader is beschaamd want hij speelt een belangrijke rol in de kerkgemeenschap, en uw broers zijn hard voor u en u raakt geïsoleerd op school. U masturbeert er echter met vrienden, achteraan in de klas, onder andere door een jongen die u dwingt omdat hij hoort dat u homo bent. In dat jaar gaat u naar drie scholen, Township, St Joseph en St Andrew Bulanda. In elke school wordt u betrap met een vriendje, het is voor u een zelfrealisatiereis, hoewel u beschaamd bent.

Vanaf 2003 vlucht u naar Uganda, en Nairobi waar u soms bij de straatkinderen woont, u verblijft er telkens een paar maanden maar u keert telkenmale terug omdat u uw moeder erg graag heeft. Uw

vader wil uw studies niet meer betalen en vanaf dan moet u kippen kweken en verkopen of tuinieren om voor zichzelf in te staan. Uw vader slaat u hard en geeft u lastige taken in huis, op een dag kleedt hij u uit en slaat hij u op straat, voor alle burens. Pas in 2006 gaat u echt weg bij uw ouders, omdat uw vader en uw broers u naar de strenge Kakamega Approved School willen brengen. U gaat bij uw grootmoeder langs moederszijde, Siphara (W.) wonen in Nakuru. U blijft twee jaar bij haar. Na het geweld van 2007 verhuizen ook uw ouders naar Nakuru. U gaat er naar school in Lanet en erna naar Bartmore High School. Op deze school in Nakuru bent u voorzitter van de Christian Union, toch wordt u in 2012 uit school gezet. U gaat bij uw vriend Andrew (E.) inwonen wanneer u 16 bent, hij woont in Nakuru bij zijn moeder en zijn broer en zus. Zijn moeder steunt de relatie, maar zijn grootvader is er tegen, als hij komt moet u bij vrienden in het dorp slapen. U viert met Andrew en vrienden, waaronder Mwangi en Bernard, kerstmis 2011 in het Nakuru National Park, op de 26ste gaat u naar uw neef Eddy George (K.) in Nairobi. Op 27 december 2011 komt Andrew om het leven bij mob justice, samen met een vriend Bernard (W.) omdat de menigte van jullie seksualiteit af weet. Andrew wordt in stukken gehakt met een machete en zijn lijk wordt verbrand. U hoort het wanneer u op de bus terug zit, Samy, de broer van Andrew, belt u op. U bent niet veilig, en zonder u te informeren, besluit u naar Saudi-Arabië te vertrekken. Van 1 september 2013 tot midden juni 2014 verblijft u in Saudi-Arabië. U werkt er in de Manazeh Construction Company in Riyad, Medina en Mekkah als office boy. U krijgt er een relatie met een Indische jongen Rachid (M.), uw kamergenoot in de arbeidersgebouwen. Het bedrijf komt er achter en uw manager, een Soedanees, wil u verkrachten of zou het anders aan de bedrijfssheikh vertellen. Echter, de HRmanager, mevrouw Luhloah komt er achter, zij waarschuwt u over de gevolgen van een homoseksuele relatie in Saudi-Arabië, namelijk afgeslacht worden. U laat uw contract verbreken, er zijn immers Kenianen in het bedrijf die er achter zouden kunnen komen, en u gaat terug naar Kenia. Rachid zijn job zit er op en hij gaat terug naar India. U heeft geen contact meer erna. U gaat bij uw neef Eddy in Kanyole, Nairobi wonen, hij werkt voor de Global Voluntary Development Association (GVDA). Uw neef vertrekt naar Zuid-Afrika en u kan in die organisatie aan de slag vanaf 2012. U verblijft tot 2013 bij uw neef en verhuist erna binnen dezelfde wijk Kanyole. Tot 2016 doet u vrijwilligerswerk, met kinderen in het vluchtelingenkamp van Dadaab. U gaat tevens homo's in Busia uitleg geven over seksualiteit en risico's, HIV-awareness, via het Rode Kruis, u heeft er nog een vriend, Abu. Tijdens uw verblijf in Nairobi heeft u contact met de activist Eric Gitari. Van 2014 tot februari 2016 heeft u een relatie met Naftal (O.). Naftal is een prostitué. Jullie wonen eerst samen in Kayole Masimba en dan in Kayole Sodom en Gomorra, Nairobi. Op 22 februari 2016 wordt Naftal gearresteerd, de burens hebben hem aangegeven, omdat hij tegennatuurlijke zaken doet, jullie zijn immers intieme vrienden. Op dat moment bent u in het bureau van GVDA in Nairobi, de politie neemt een computer in beslag, waar porno en naaktfoto's van jullie op te vinden zijn. Een homovriend, Samuel (N.), licht u in. U gaat naar Garissa en wacht op het proces van Naftal, u gaat terug naar Nairobi omdat u naar de Belgische ambassade moet. GVDA regelt immers een visum voor u, om voor de Compagnons Bâtisseurs te werken in België in een asielcentrum in Marche-en-Famenne. U komt met een visum naar België, via Addis Abeba, op 2 april 2016. Na uw opdracht in Marche-en-Famenne reist u door naar Duitsland, waar u altijd al wilt wonen en dus asiel wil aanvragen. Een man helpt u om het treinticket te kopen, hij is van Kameroen, u verblijft uiteindelijk twee weken bij hem in Duitsland, van 8 tot 24 april 2016, waarop u terugkeert naar België omdat deze man u de Dublinprocedure uitgelegd heeft. Vanuit België heeft u enkel contact met uw moeder via uw nicht Elisabeth (N.), die door uw ouders opgevoed is. Uw vader heeft u sinds 2006 niet meer gezien en uw moeder zag u het laatst in 2011.

In België ontmoet u één jongen, Derrick, via de datingsite Gaydar, maar u zet dit niet verder.

U dient een kopie van uw paspoort (X) in (dd. 02.06.2013 – 02.06.2023) met een visum van 90 dagen voor Saudi-Arabië (X, dd. 06.08.2013) , een kopie van uw identiteitskaart (X serienummer X), uitgegeven op 21.01.2010, uw geboorteakte (dd. 13.09.1995), uw rijbewijs (X dd. 21.03.2016), een betalingsbewijs (004122) van vaccinatie in Nairobi 21.08.2014, "Kenya Secondary School Leaving Certificate" BartMore High School (21.02.2013), uw meest recente identiteitskaart (X serienummer X, uitgegeven in Nakuru 17.03.2016), een foto waarvan u verklaart er met Rachid, in Saudi-Arabië op te staan en een foto voor een wagen, waarvan u verklaart dat het in Saudi-Arabië is, "International Certificates of Vaccination" voor gele koorts (24.08.2014), identiteitskaart van uw vader Jeremiah (N.M.) (X, dd. 07.10.2004) en uw moeder Joice (N.N.) (nummer onleesbaar, 23.12.1996), de geboortecertificaten van uw broers en zus: Henry Maina (N.) (X dd. 26.02.1987), Peter (K.) (X, 11.06.2010), Prissilla (W.) (X, dd. 2.10.1996), Justus (K.) (X, dd. 13.09.1995), Paul (K.) (X, dd. 20.02.1980), Simon (G.) (X, dd. 14.01.2009), verschillende persartikels, wetsartikels 160-165 van de "Penal Code", "Kenya Certificate of Primary Education" (X, examination 2006) van Bulanda School, "Kenya Certificate of Secondary Education" (X, 2011) van de Bartmore Secondary School, ontvangstbewijs "Ambassade van België te Nairobi", Visa N° 18259 (dd. 14.03.2016), tickets : Ethiopian Airlines 1 april Nairobi – Addis Ababa - Paris, 1-2 april, Frankfurt – Addis Ababa – Nairobi 25-26 april, "Attestation of Participation" van Compagnons Bâtisseurs en informatiedossier, "Transgender Insights on the National Gay and Lesbian

Human Rights Commission Application for Registration” (dd. 16.11.2013), “In the matter of: Contravention of Articles 36 (1) (2) (3) and 27 (1) (2) (4) (5) of the Constitution of Kenya 2010, in the matter of Interpretation of Article 36 Freedom of Association and the Enforcement (sic) of the Said Freedom” tussen Eric Gitari (petitioner) en Non Governmental Organisations Co-Ordination Board (1st Respondent) en Attorney General (2nd Respondent)

B. Motivering

U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut. U identificeert zichzelf als uitsluitend **homoseksueel** die geen gevoelens voor vrouwen heeft (CGVS p. 6, p. 19), maar u kan uw seksualiteit niet aannemelijk maken. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Echter u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u een man met homoseksuele gevoelens uit Kenia bent, hoewel u uitgebreid de kans er toe kreeg.

Vooreerst kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u er een dergelijke mate van selectiviteit in uw zoektocht naar internationale bescherming aan de dag legt, dat deze op zich al een afbreuk doet aan uw vrees omtrent uw beweerde seksualiteit. Immers, van iemand die beweert internationale bescherming te zoeken kan verwacht worden dat deze dit doet zodra hij de kans hiertoe krijgt, uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat het u niet te doen is om internationale bescherming. Zoals blijkt uit uw administratief dossier heeft u een visum (X) voor België geldig van 24.03.2016 tot 03.05.2016. Uit het ticket dat u zelf indient blijkt dat u in België aankomt op 2 april (zie administratief dossier). U bevestigt dat u voor Compagnons Bâtitseurs gewerkt heeft in Marche-en-Famenne (CGVS p. 11). Iets wat in de lijn ligt van het werk dat u in Kenia uitoefende voor de organisatie Global Voluntary Development Association (GVDA) (CGVS p. 11), u werkte namelijk onder andere in het vluchtelingenkamp Dadaab (CGVS p. 11). Ook uit de documenten die u zelf indient blijkt dat u in het Rode Kruis-opvangcentrum Rendreux heeft gewerkt als vrijwilliger (zie administratief dossier). Daarbij komt dat er nog al wat onduidelijkheden zijn over uw komst naar België, zo blijkt uit uw visumdossier dat u een ticket heeft om op 22 maart met aankomst op 23 maart 2016 naar België te komen en een terugvlucht op 12 april 2016 (zie administratief dossier), iets wat lijkt bevestigd te worden door het “Attestation of Participation” dat u zelf indient, ondertekend door Raphaël (L.), coördinator van het project waarvoor u naar België kwam en waar op staat dat u in het Rode Kruis-opvangcentrum deelgenomen heeft aan het “international workcamp” aldaar van 26 maart 2016 tot 9 april 2016. Echter, u dient zelf een ticket in waar uit blijkt dat u naar België vliegt op 1 april met terugvlucht op 24 april (zie administratief dossier). Tevens blijkt u uw paspoort verloren te zijn (CGVS p. 12) in België, voor u naar Duitsland reist, maar toch in bezit te zijn van een kopie van de eerste pagina én van uw visum voor Saudi-Arabië (zie administratief dossier). Het CGVS stelt vast dat u in bezit bent van deze kopieën, maar van niets over uw Schengenvisum voor België, waar logischerwijs ook gegevens van in uw paspoort staan en u van verwacht kan worden, als u van de rest een kopie neemt, ook een kopie genomen te hebben. **Hieruit kan vermoed worden dat u informatie wil achterhouden, wanneer u naar Duitsland reist om aldaar asiel aan te vragen** (CGVS p. 12). U wordt er tevens op gewezen dat het erop lijkt dat u asiel wil vragen in een land dat geen paspoortinformatie van u heeft, waarop u stelt dat u niet wist dat u in het eerste land asiel moet aanvragen (CGVS p. 21). U beweert dan ook uw paspoort kwijtgeraakt te zijn voor u naar Duitsland afreist (CGVS p. 12), u blijft hier echter vaag over, iets wat het vermoeden van het proberen achter te houden van uw werkelijke identiteit bij een aanvraag in Duitsland versterkt. Opmerkelijk is dat u eerst stelt dat u daadwerkelijk asiel aanvraagt in Duitsland om meteen er na te stellen dat u er geen asiel heeft aangevraagd op aanraden van een derde die u de Dublin-procedure uitgelegd heeft (CGVS p. 12). Het feit dat u zelf verwarde verklaringen aflegt over het al dan niet hebben opgestart van een asielprocedure in een ander land is op zijn minst opmerkelijk te noemen. U stelt dan ook dat u niets over asiel aanvragen weet op de vraag waarom u niet meteen internationale bescherming zoekt wanneer u de kans hiertoe krijgt (CGVS p. 14). U ontmoet een man, u verklaart eerst dat hij een Belg is en dan dat hij een Kameroener is, u weet zijn naam niet meer weet, in het station en reist met hem naar Frankfurt, u verblijft twee weken, van 8 april tot 24 april volgens u, bij hem.

U stelt dat u naar Duitsland ging om daar asiel aan te vragen omdat u een terugvlucht vanuit Frankfurt heeft (CGVS pp. 14-15), iets wat gelijkloopt met de tickets die u zelf indient, maar niet met het ticket in uw visumdossier waaruit blijkt dat uw terugvlucht vanuit Brussel is (zie administratief dossier). Ook blijkt

uw eerste vertrekdatum uit België, namelijk 8 april zoals u beweert (CGVS p. 15) tegenstrijdig met het attest van deelname dat u zelf indient, waaruit blijkt dat u tot 9 april actief was in het Rode Kruis-centrum in Rendeux (zie administratief dossier). Echter, bovenal, u bent jarenlang vrijwilliger bij vluchtelingen én werkt in een vluchtelingencentrum in België, het is dan ook ronduit ongeloofwaardig dat u beweert helemaal niet op de hoogte te zijn van de asielprocedure in Europa. Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS pp. 20-21), stelt u dat u als vrijwilliger niet alles moet weten. U bent immers niet zoals de Congolezen die u kent als vluchteling in Kenia, want u komt met een visum naar Europa en u wordt niet door de VN "meegenomen". Hieruit blijkt dus al dat u wel degelijk weet hoe een asielprocedure in elkaar zit en u een onderscheid kan maken tussen vluchteling en iemand die met een visum reist. U wordt er gewezen dat het logisch is dat iemand die internationale bescherming zoekt bescherming aanvraagt zodra hij de mogelijkheid krijgt, iets wat u al heeft bij binnenkomst in België. U stelt dat u van **Duitsland houdt en daarom naar daar wilt gaan** (CGVS p. 21) en zelfs Duits gestudeerd heeft om naar Duitsland te gaan en daar asiel te zoeken, al voor u naar Saudi-Arabië gegaan bent, in 2013 (CGVS p. 8). U blijkt ook een link te hebben met het Goetheinstituut in Nairobi (CGVS p. 36). U stelt zelfs letterlijk dat u geen visum krijgt omdat uw Duits niet goed genoeg was voor de Duitse ambassade (CGVS p. 15). Dit toont al aan dat het u niet in de eerste plaats te doen is om internationaal beschermd te worden, maar wel om naar Duitsland te kunnen gaan.

Daarbij komt dat uit uw eigen verklaringen duidelijk blijkt dat u al verschillende malen visa heeft verkregen en heeft proberen te verkrijgen voor werkgerelateerde doeleinden. Wanneer u er op attent gemaakt wordt dat het lijkt alsof u eerder werk zoekt dan bescherming (CGVS p. 21) stelt u slechts dat uw visum afloopt in België en dat u daarom naar Duitsland gaat om het daar aan te vragen, maar u dus van "de man" de informatie krijgt dat u "Dublin" gaat hebben. Echter u linkt uw visa voor Saudi-Arabië en voor België aan vervolgingsfeiten. **Het CGVS stelt zich echter vragen bij het verband dat u legt tussen het aanvragen en verkrijgen van visa voor diverse landen en uw beweerde vervolging, gerelateerd aan uw voorgehouden homoseksualiteit.** U vlucht in 2013, met een visum, naar Saudi-Arabië (CGVS p. 8). U wordt gevraagd of u naar Saudi-Arabië vlucht omdat u homoseksueel bent, waarop u stelt "Ja en ik werkte daar". U was er chauffeur en office boy, in Riyad, Madina en Mekkah voor de Manazeh Construction Company (CGVS pp. 8-9). Uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat in Saudi-Arabië homoseksualiteit en homoseksuele daden zelfs tot de doodstraf kunnen leiden (zie informatie administratief dossier). U vlucht nochtans naar Saudi-Arabië omdat vrienden van u in de problemen komen in Kenia en u er gezocht wordt. "Deed u research over S-A voor u daar ging? Nee, ze zochten me in Kenia, in het eerste interview zei ik het ook, een paar van mijn vrienden werden gedood, nee sorry in de gevangenis, in Nakuru (CGVS p. 9)." Vooreerst blijkt u hier al in de war, u verklaart meteen hierna dat uw vriendje Andrew (E.) en een vriend Bernard door een mob gelyncht worden in Nakuru (CGVS p. 10) op 27 december 2011, u blijkt vanaf dan in Nairobi te zijn (CGVS p. 10) in het huis van uw neef Eddy. Echter, verderop blijkt dat uw laatste vriend Naftal gearresteerd wordt, in Nairobi, op 22 februari 2016, omdat hij "onnatuurlijke" feiten pleegt en u daardoor nu ook gezocht wordt (CGVS p. 18, p. 39, p. 45). U blijkt dus twee motieven te verwarren, wanneer u stelt dat uw vrienden in Nakuru gearresteerd zijn, maar ze blijken vermoord te zijn. Bovendien blijken deze feiten in Nakuru, zich voorgedaan te hebben eind 2011, maar blijkt u pas in september 2013, dus meer dan anderhalf jaar later, naar Saudi-Arabië te gaan (CGVS p. 8). U gebruikt als excuus voor het niet opzoeken van de situatie voor homoseksuelen in Saudi-Arabië, dat u gezocht wordt in Kenia en u dus aan het vluchten bent (CGVS p. 9). Nochtans blijkt dat u, sinds 2012 voor GVDA werkt en op en afreist naar Dadaab, Garissa (CGVS p. 11) en zelfs naar Busia, uw geboortedorp (CGVS p. 20, p. 34), dat u ontvlucht door uw homoseksualiteit en waar u al problemen heeft sinds 2003 (CGVS p. 4). U geeft er zelfs, in 2013, HIVAwareness opleiding aan de lokale homoseksuelen "U ging naar uw dorp, Busia, om daar hiv awareness te leren aan de homo's? Ja ja Dus u ging terug naar het dorp waarvan u zelf weg moest? Ja in 2013 ging ik naar Busia, erna naar Kisumu, daar kennen mensen me niet meer, ik kende hun basis. Waarom zou u die risico's nemen? Ik wilde mijn brothers in de closet helpen, om medicatie te krijgen, het is niet moeilijk, we gingen met vrienden in GVDA, in groep, er zijn ook mensen die niet homo zijn in de organisatie, de mensen die geen problemen hebben in Busia gaan. Maar u heeft een probleem daar en u gaat ook? Ja ik nam een risico. (CGVS pp. 34-35)" Naast het ongeloofwaardige risico, wijst dit toch allerminst op onderduiken in dat anderhalf jaar tussen de vervolging in Nakuru en het vertrek naar Saudi-Arabië en geeft het u ook ruim te tijd geeft om op te zoeken hoe de situatie voor homoseksuelen in Saudi-Arabië is. Echter, in Saudi-Arabië komt u ook in de problemen door uw relatie met uw collega Rachid en aldaar moet uw HR-manager u uitleggen dat homo's in Saudi-Arabië "afgeslacht" worden en dat u moet vertrekken (CGVS p. 9). U stelt trouwens letterlijk dat u al van erg jong opzoekt hoe u in het Verenigd Koninkrijk raakt (CGVS pp. 36-37) samen met uw vriendje Andrew. Echter over Saudi-Arabië waar u dan effectief naar toe gaat doet u merkwaardig genoeg geen opzoekingen. Bij confrontatie kan u enkel het volgende, ontwijkende en vage antwoord geven: "Maar dezelfde persoon gaat naar S-A zonder iets op te zoeken er over, een land waar homo's onthoofd

worden. Die stigma en confusion, iedere plaats die komt, was goed, ik was echt bang voor mijn leven, ze gingen me in de gevangenis stoppen. (CGVS p. 37) Nochtans zijn dus, opnieuw, op dat moment uw vrienden vermoord en er is pas sprake van arrestaties in 2016. **Het is dan ook ronduit ongeloofwaardig dat iemand die, zijn eigen partner, gelyncht weet in zijn thuisland, zou vluchten naar een land waar homoseksualiteit tot de doodstraf kan leiden.** Dit is des te opmerkelijker omdat u wel de strafwet in uw eigen land, omtrent homoseksualiteit, uitlegt en indient (zie administratief dossier) en bevestigt er bezig te zijn met organisaties en homorechten (CGVS pp. 34-34). Hieruit blijkt dat u slechts selectief kennis vergaart omtrent uw eigen veiligheid en uw eigen situatie, iets wat rechtstreeks verband houdt met uw beleving van uw seksualiteit. Er blijkt dan ook een volledige breuk te zijn tussen uw eigen beleving en uw kennis, wat wijst op het hebben van een gesolliciteerde kennis.

Iets wat overigens bevestigd wordt door uw beweerde contact met Eric Gitari, een homoactivist in Kenia en uw uitgebreide uitleg over homo-organisaties die geen fondsen krijgen door de ngo-wet en een rechtszaak hieromtrent in 2014 (CGVS pp. 13-14, p. 36). U beweert dat Eric u documenten geeft (CGVS p. 14), omtrent de rechtszaak (zie administratief dossier), maar er blijkt geen enkel bewijs van een persoonlijke link te zijn, het gaat om legale documenten en openbare brieven. Vooreerst kunnen deze documenten uw eigen persoonlijke geaardheid niet ondersteunen, ten tweede zijn deze documenten van dergelijk algemene aard en wordt u er nergens persoonlijk in vermeld. Wanneer u gevraagd wordt wat u persoonlijk te maken (CGVS p. 13) heeft met de formulieren die u indient blijkt u daar niet te kunnen op antwoorden, u kan het enkel hebben over de algemene situatie van Eric Gitari en de ngo's die illegaal opereren in Kenia. Het gaat zo ver dat u ronduit beweert dat, wanneer u zelf problemen heeft, u niet naar deze organisaties gaat, zonder hier een geloofwaardige verklaring over af te leggen (CGVS p. 36), "Heeft u die organisaties gecontacteerd om te zien of ze hem kunnen vrijlaten? Nee Waarom niet? Ze weten het, maar kunnen niets doen." Nochtans strijden zij net, volgens uw eigen verklaringen, voor de rechten van homoseksuelen en maakt u zich er hier wel makkelijk van af. Daarbij komt dat blijkt dat u in België geen enkele organisatie contacteert, de volgende passage (CGVS p. 27), is veelzeggend, want ook hieruit blijkt u weer opzoekingen gedaan te hebben eerder dan een persoonlijke band te kunnen aantonen. "In België ging u niet naar organisaties of plaatsen om homo's te ontmoeten? Nee nooit Kent u manieren om homo's te ontmoeten? In de clubs, en de bars Maar u ging niet? Van google weet ik dat. Dus in alle plaatsen waar u vroeger ging was u altijd in een riskante situatie omtrent uw homoseksualiteit, ook in S-A? Ja En in al die plaatsen heeft u relaties? Ja in Kenya en S-A. U bent hier bijna 10 maand? Ja Maar nu bent u in een vrij land, maar u neemt zelfs geen stappen om homo's te ontmoeten. Ik ben niet open in het kamp, er zijn afrikanen, mensen die het niet weten, hoe ik ze hoor praten, ze kennen me niet, ik ben niet open, ik zag op internet. Sommigen zeggen het negatief over homo zijn, hier, dat traumatiseert me, ik ben bang. Ik ga soms op gaydar, ik had een vriend op internet, het heeft niet gewerkt." **U, die in Kenia linken heeft met homo-activisten, er zelfs HIV-awareness gaat doceren aan lokale homo's, er relaties heeft met mannen en u die uitgerekend naar Saudi-Arabië reist en daar een homoseksuele relatie aangaat, terwijl homo's er onthoofd worden, bent in België bang voor negatieve reacties omwille van uw homoseksualiteit. De disproportie tussen uw activisme en risicovol gedrag in een context waar homofobie heerst, en uw gebrek aan initiatief en terughoudendheid wat relaties betreft in een land als België, waar homoseksualiteit aanvaard wordt, is dermate groot dat dit niet geloofwaardig is.**

Ook uw komst naar België linkt u aan vervolgingsfeiten, uw kans om naar België te komen is er gekomen omdat u gezocht wordt nadat Naftal opgepakt wordt, in februari 2016, in Nairobi (CGVS p. 39) en alles is geregeld door uw werkgever GVDA. U gaat in afwachting van het proces van Naftal naar Garissa, Dadaab waar u werkt, maar uit wat u indient blijkt dat u na februari in Nairobi geweest bent en in Nakuru, beide plaatsen waar u vervolgd of gezocht wordt. Ook de tweede identiteitskaart die u indient (X serienummer X), blijkt van na de feiten met Naftal te stammen, uitgegeven op 17.03.2016, nota bene uitgegeven in Nakuru, waar u beweert nooit terug gegaan te zijn na de moord op Andrew, in 2011 (CGVS p. 29, p. 45) Zo blijkt ook dat u na de arrestatie van uw vriend Naftal, op 22 februari 2016, nog een rijbewijs laat afleveren op 21 maart 2016 in Nairobi (zie administratief dossier) en blijkt uit uw visumdossier dat u in Nairobi een visum aanvraag op de Belgische ambassade op 14.03.2016 (zie visumdossier in het administratief dossier). Wanneer u gewezen wordt op het risico van een terugkeer naar Nairobi, terwijl u in Garissa bent, verklaart u het volgende (CGVS p. 45);

"Maar opnieuw een risico, u wist toen dat de lokale politie u zocht, toch neemt u het risico om terug te gaan naar Nairobi? Ik wist het en ook dat mijn familie me zocht, ik ontmoette mijn oudste broer soms in Nairobi plots op straat Al die tijd wonen u en uw familie in Nakuru samen, u ziet ze nooit, maar u ontmoet uw broer op straat, in de grootstad Nairobi.

Via mijn nicht, wist ik waar ik hij werkte. Maar u ontmoette hem toevallig? Ja, ze zei mijn nicht, Paul belde je vader, hij zei dat hij je zag in Nairobi, ze zoeken je nog." U keert dus terug naar een plaats waar niet enkel de lokale politie u zoekt (CGVS p. 45), maar ook uw familie en dit al al die jaren. Het is dus

op zich ongeloofwaardig dat u vervolgd wordt of gezocht wordt en dat u in dit kader een visum voor België verkrijgt. U heeft bovendien, in 2014, ook een visum voor Thailand (CGVS p. 13) verkregen. Het lijkt alsof het u vooral om visums te doen is. Hieronder volgt een veelzeggende passage (CGVS pp. 19-20). "Ik heb een opmerking, u zegt dat u altijd vlucht, al bijna 15 jaar? Ja Dus het lijkt alsof u eerder werk zoekt, u neemt daar veel stappen voor, dan bescherming? U gaat naar een land waar de situatie erger is voor homo's dan in Kenia? Toch niet logisch. U informeerde zich nooit. Ik had geen kennis over S-A Ok, maar u bent geïnformeerd, u gaat zelfs naar ngo's geeft me nu zelfs artikels, u bent ook gestudeerd. Dus ik zou toch verwachten dat u de situatie opzoekt daar. Het was niet mijn eerste, het eerste was UK, dan ging ik naar de Duitse les, dan ging ik weg, dan ging ik naar S-A. Ik vluchtte, het was niet mijn eerste, ik had niet genoeg geld, niemand ondersteunde me, met het geld van de konijnen kon ik geen tickets betalen, dat was dus een manier om te vluchten, enkel S-A, toen ik daar werkte, ik kreeg geld om te vluchten. Waarom kwam u dan met dat geld van S-A naar Europa om asiel aan te vragen? Ik had geen visum. U heeft geen visum nodig om asiel aan te vragen, maar om te werken? Je kan geen visum aanvragen vanuit Kenya voor asiel, in België. Enkel van Congo, Somalia, niet van Kenia." Hieruit blijkt een bewuste strategie om uit Kenia te geraken, u onderneemt verschillende doelbewuste én selectieve stappen die toch niet in het licht van een vlucht uit uw land in het kader van uw homoseksualiteit lijken te staan, want het blijkt duidelijk dat u dit, doorslaggevende element, niet in overweging neemt. **Dit alles doet al ernstige afbreuk aan uw asielmotieven én uw beweerde homoseksualiteit.**

Echter, kan het CGVS aantonen dat deze homoseksualiteit ook op andere vlakken ongeloofwaardig te noemen is. Op dit vlak is uw ontdekking al niet geloofwaardig te noemen. U bent jong wanneer u uw seksualiteit ontdekt, er zijn al vermoedens rond uw 8ste levensjaar en u gaat over tot handelingen wanneer u twaalf bent (CGVS p. 7). U kan het over uw eigen ontdekking hebben in abstracte termen, zoals "zelfrealisatie" (CGVS p. 7) en "isolatie" (CGVS p. 22). Echter, u slaagt er niet in om deze abstracte verklaringen op zichzelf te betrekken, u kan niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen omtrent de complexe ontdekking, die u zelfrealisatie noemt, van een seksualiteit die volgens uzelf binnen de taboesfeer behoort in uw geboortedorp Busia; "Het is een taboe en immoreel en onafrikaans (CGVS p. 21)." Dit is iets wat uw vader Jeremiah u dan ook zegt (CGVS p. 21). U kan niet aantonen dat u bent opgegroeid, als homo, met een vader die dermate negatief tegenover homoseksualiteit staat. Hij is immers een leider van de lokale kerkgemeenschap (CGVS p. 7), u omschrijft hem als een dictator, die studeren erg belangrijk vindt, en het hele dorp is bang voor hem. Hij en uw broers brengen u dan ook zwaar in de problemen (CGVS pp. 7-8). U stelt dat u, tot op heden, een erg slechte relatie met hen heeft (CGVS p. 8) Uw vader slaat u, geeft u moeilijke taken, weigert uw scholing, vanaf 2003, nog te betalen en kleedt u, voor alle burens op straat, nadat mensen er achter komen dat u uw koorgenoot Benjamin met de hand bevredigt (CGVS pp. 19-23, p. 25). Echter, het is op zich al vreemd dat een persoon die een dergelijk aanzien in een gemeenschap geniet zo openbaar zijn eigen zoon zou straffen omwille van diens vermeende homoseksualiteit, gelet op het risico om gezichtsverlies te lijden. Bovendien blijkt u niet over te gaan tot geloofwaardige verklaringen omtrent de periode 2003-2006. Vanaf 2003, vlucht u zelf nu en dan naar Uganda en Nairobi waar u als straatjongen leeft, u betaalt uw eigen scholing en uw eigen voedsel met de verkoop van konijnen, pas in 2006 gaat u echter definitief weg uit Busia, omdat uw vader en uw broers u naar Kakamega Approved School, een strafschoon, willen sturen (CGVS pp. 4-5). "Waarom stuurt uw vader u niet meteen naar die approved school, hij, een lid van de gemeenschap, gerespecteerd, is beschaamd voor zijn zoon, maar toont openlijk dat hij er niet meer voor zorgt, dat hij je zelfs geen eten geeft, dat reflecteert toch op hem? Hij kreeg dat advies van de pastor, ze belden hem, de eerste keer als je niet voor kind zorgt, dan gaan we uit de elders zetten, daarom was hij brutaal, hij sloeg me, hij dacht dat ik zou veranderen. (CGVS p. 25)" Hiermee verklaart u niet waarom uw vader u dermate te kijk zet voor de hele gemeenschap en dus schande afroept op zijn eigen gezin, of waarom uw vader pas in 2006 stappen onderneemt om u naar een Approved School te sturen. Bovendien blijkt verder dat u in 2006 naar uw grootmoeder langs moederszijde verhuist, in Nakuru, en uw vader u daar nooit zoekt (CGVS p. 16) omdat hij "bang" is van uw grootmoeder (CGVS p. 5), iets wat toch amper overeenkomt met uw omschrijving van een gevreesde man binnen zijn eigen gemeenschap. Bovendien blijkt uw vader, slechts één jaar na uw vertrek, zich ook in Nakuru gevestigd te hebben (CGVS p. 17). Uw slechte relatie met uw familieleden kan verder onderuit gehaald worden wanneer uit uw eigen facebookprofiel blijkt dat u met verschillende personen die familieleden lijken te zijn contact heeft en hierover niet tot geloofwaardige verklaringen kan overgaan (CGVS pp. 30-31). "U zei eerder dat u nu enkel met uw nicht elisabeth praat? Ja Maar u bent bevriend met uw zus Phillis (W.), u liket haar foto ook. Het is om het even, gewoon iemand, een nicht. Ik heb ook een oom en een neef, vision (K.), Zelfs dan, u zei dat u enkel contact had met uw nicht elisabeth? Sommige begrijpen me en we praten, sommigen niet. Cousin meeting, family meeting, ik ga niet, nooit. U en phillis zijn ook bevriend met iemand die King (F.) / (F.) heet, is dat uw broer. Nee, ook

een neef Wie is (N.) GK? Een vriend in Nakuru Er staat dat hij in Busia woont, is het uw vader? Nee nee, hij is oud nu, hij is grijs Deze man heeft ook grijs haar Hij is maar een vriend. (CGVS pp. 30-31)"

Hoewel u steeds beweert dat het over intimiteit, romantiek en emoties gaat (CGVS p. 7, 8, 19, 22, 32, 36, 40) omtrent uw seksualiteit, blijkt u hier, wanneer er doorgevraagd wordt, niet op in te kunnen gaan. Zo heeft u het over emotionele gevoelens voor Benjamin, de jongen met wie u betrapt wordt, maar wanneer daar op doorgedaan wordt, blijkt u het over puur seksuele handelingen te hebben. Maar u bent jong, hoe werkt dat emotioneel? Een handjob (rukbeurt) Wat is emotioneel aan een handjob? Dus we sliepen samen, we vluchtten samen weg, we wisselden elkaars broek, zo kwamen we het te weten. Iemand waste zijn kleren, daarom zagen ze dat het een andere broek was, zo moest hij het zeggen. (CGVS p. 22)"

Bovendien, te midden van al uw problemen als twaalfjarige, u moet drie keer van school veranderen op een jaar (CGVS p. 7) en uw vader mishandelt u en u moet voor uw eigen onderhoud instaan, als 12 jarige, stelt u toch dat u zich "comfortabel en vredevol" voelt (CGVS p. 23). Nochtans heeft u het zelf over een "isolatie" door uw situatie, maar ook hierover gaat u over tot een verklaring die op zijn minst gezegd tegenstrijdig te noemen is (CGVS p. 22); "Door die isolatie, de brutale woorden van mijn vader en mijn broers, gingen mijn grades naar beneden, ik had vrienden op school, soms, we gingen achteraan in de klas om te masturberen daar." Hoewel u eerder stelt dat u als kind beschaamd bent (CGVS p. 7), heeft u het alweer over seksuele handelingen in dezelfde context, dan nog nadat u al met de problemen geconfronteerd bent omtrent uw seksualiteit. Wanneer hier op doorgedaan wordt, blijkt u niet duidelijk te kunnen stellen wat er precies gebeurt, u lijkt het eerst vrijwillig te doen, dan blijkt dat u weet van een jongen dat hij homo is en het daarom doet en dan weer dat het omgekeerd is, dat deze jongen weet dat u homo bent en u daarom dwingt (CGVS pp. 22-23). U kan dus niet overgaan tot eenduidige verklaringen omtrent deze ingrijpende fase in uw leven; "Maar diezelfde jongen heeft dus al de associatie om homo te zijn, doet seksuele handelingen in de klas. Denkt u zelf niet dat dat een beetje veel is? Het was raar, ik kon het niet controleren, het is emotioneel, het komt als een druk van mijn verlangen, ik voel me comfortabel en vredevol. Toen u 12 was? Ja, Ik werd verkracht als straatjongen in Nairobi (CGVS p. 23)." Dus hoewel u stelt dat u zich comfortabel en vredevol voelt, blijkt u het tegelijk, zowel met de jongen in de klas, als uw vermeende tijd als straatjongen in Nairobi, over gedwongen feiten te hebben. Dit is dermate tegenstrijdig dat het aantoonde dat u dit niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. Verder gaat u over tot de volgende opmerkelijke verklaring, omtrent uw religie "Voelt u zich nog schuldig? Ik ben in een andere cultuur, het maakt me meer open, tot dit ding dat normaal is. Maar daarnet zei u dat u comfortabel en vredevol bent, dat is als je 12 bent al, nu zijn we 17 jaar later en moet u in België beseffen dat u open bent? Ik voelde me goed en happy, maar kort, daarna voel je je schuldig, wat heb ik gedaan, wat is dit, het is een abomination, hoe ze dat leren in Sunday school en church, dus. Toen ik hier was, ging ik uit, het is niet alleen mij, sommigen zijn nog pastor zelfs, christen, ze zijn als mij. (CGVS p. 26)." Uw beschrijving lijkt meer op deze van een heteroseksuele Keniaan die in Europa een meer open kijk op het leven te krijgt dan deze van iemand die dit intern conflict al van jongs af aan meedraagt. Wanneer u daar op gewezen wordt, herhaalt u zich enkel, zonder over te gaan tot daadwerkelijk diepe en doorleefde verklaringen, u lijkt het eerder over carrière maken te hebben dan over gevoelens (CGVS pp. 26-27).

Bovendien zou het intern conflict bij u nog groter moeten zijn, uit de informatie over uw persoon, namelijk uw facebookprofiel (zie COI administratief dossier), blijkt duidelijk dat u een religieus, christelijk persoon bent. Echter, over uw religie gaat u ook al niet over tot eenduidige verklaringen (CGVS pp. 5-6). "Bent u religieus? Ja, mijn achtergrond, omdat mijn ouders en broers het zijn, we hebben altijd ruzie daarom, hij wilde dat je christelijk bent. Bent u het nog? Ja, ik denk dat christendom niet over oriëntatie is, ik weet dat er vrienden zijn van mij die nog christen zijn. Maar u? Ja U bidt? Nee, ik ging al heel lang niet naar de kerk Bent u openlijk christen? Ja Brengt u het uit? Toont u het? Ik ging naar de kerk Maar nu? Ik ging al lang niet meer Maar toont u op sommige manieren aan mensen dat u christen bent ? Ik lees met ze het woord van god Ook in België? Nee Welke soort christen bent u? Pentacostal Uw familie ook? Ja U beschouwt zich nog een christen, maar praktiseert u? Ik ga niet naar de kerk, ze accepteren me niet, door mijn oriëntatie Zocht u naar een kerk waar u geaccepteerd wordt? In kenya is er geen waar ze je gaan accepteren, in België heb ik niet gezocht." Enerzijds stelt u dat oriëntatie niets met het christendom te maken heeft en anderzijds blijkt u niet meer te praktiseren omdat de kerk u niet accepteert. Nochtans blijkt verderop dat u toch nog naar de kerk gaat in Nairobi (CGVS p. 23); "U bent niet meer religieus? Nee, ik hou van de kerk, de muziek, ik zong in de kerk U ging niet meer naar de kerk sinds u 12 bent? Als ik vluchtte in Nairobi zocht ik kerken." U kijkt dan ook nog naar preachers op youtube (CGVS p. 26). Bovendien, blijkt uit uw facebookprofiel (zie administratief dossier) dat u nog veel meer bezig bent met religie dan wat u oorspronkelijk beweert en heeft u hier geen verklaring voor (CGVS pp. 26-27).

Echter, u gaat niet naar de kerken die homoseksuelen steunen, hoewel u ze kent, wanneer u nog in Kenia bent, met als enige excuus dat het niet "legaal" is, de protection officer wijst u dan ook op uw andere risico's die u op dat vlak neemt, wat dit dan ook ongeloofwaardig maakt dat u, als religieuze

Keniaan, er zelfs niet zou aan denken daar steun te zoeken (CGVS p. 35) “Maar er zijn wel kerken in en buiten Nairobi, dus u kunt toch als religieuze Keniaan, blijkt uit wat er over u gevonden wordt én wat u zelf indient, om steun te zoeken, toch naar die kerk gaan? Ik weet de naam niet meer, een Baptist Kerk, ze waren accepting, dan is hij uit de kerk gezet, uit de gemeenschap, het is niet legaal. Maar het is nog een kerk gemeenschap, u kunt toch gaan? Niet openlijk, niet publiek, ze verstoppen zichzelf, ze hebben geen permit van de overheid Maar dat doet er niet toe toch om steun te zoeken, u gaat wel naar Busia om homo's te helpen, het dorp waar uw familie u in de problemen bracht, maar niet naar een kerk in Nairobi. Het is open nadat ik verhuisde.” **Van een religieuze Keniaan die opgevoed is in een omgeving die hij zelf als uiterst homofob omschrijft kan verwacht worden dat hij op het vlak van religie en seksualiteit overgaat tot diepgaande verklaringen, iets wat u duidelijk probeert te ontwijken.**

U blijkt zelf een erg clichématige kijk op homoseksualiteit te hebben die grens aan een homofobe houding, u houdt niet van voetbal als kind (CGVS p. 24), waardoor mensen vermoeden dat u homo bent, u bent altijd bij meisjes (CGVS p. 24), u gebruikt termen als “abomination” (CGVS p. 5, p. 26) en “onafrikaans” (CGVS p. 21) en “lifestyle” (CGVS p. 19) of stelt u dat het een “raar gevoel is in Afrika” (CGVS p. 19) en gaat over tot vreemde verklaringen als; “ja, ik denk niet dat gay je impotent maakt, er zijn veel andere manieren om een kind te krijgen” (CGVS p. 39), terwijl u over homorechten in België gevraagd wordt. Nochtans bent u zelf homoseksueel en lijkt u hier een externe kijk te poneren. U brengt tevens homoseksualiteit verschillende malen in verband met prostitutie (CGVS pp. 39-45). Waarbij u overgaat tot opmerkelijke verklaringen die van een verdoken homofobie en van een externe kijk getuigen zoals; “het heet Sodom en Gomorra in Kayole, het is gekend dat er prostitués en gays zijn” en “Prostitutie is slecht, ik weet dat gay zijn en een decent en authentic life leiden, dat kan.”, terwijl uw vriend Naftal, bij wie u twee jaar blijft, een prostitué blijkt te zijn (CGVS p. 42). U linkt homoseksualiteit én prostitutie dan ook aan Sodom en Gomorra (CGVS p. 18, p. 42), volgens u een wijk in Nairobi, waar u zich dan ook met uw vriend Naftal vestigt. Uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze benaming haar oorsprong vindt in conservatieve schandaalpersartikels en blogs (zie administratief dossier). Het feit dat u dit dan ook zo aangeeft, toont aan dat u zelf een dergelijk gedachtengoed heeft. Nog gelinkt aan dit clichématig denken is het volgende; doorheen uw gehoor blijkt u een strikte **dichotomie aan te houden tussen hoe vrouwen homoseksualiteit zien en hoe mannen er tegen over staan.** Zo blijkt uw moeder u te aanvaarden als homo, in tegenstelling tot uw vader, (CGVS p. 7, p. 19) en u altijd te willen beschermen tegen uw vader, u woont in bij uw grootmoeder in Nakuru na de problemen omtrent uw homoseksualiteit in Busia (CGVS pp. 4-5). U blijkt een goede verhouding te hebben met uw nicht Elisabeth (CGVS p. 16) en altijd vriendinnen gehad te hebben in uw jeugd (CGVS p. 24). Ook wanneer u bij uw vriendje Andrew gaat inwonen, is zijn moeder degene die alles accepteert, en zijn grootvader degene die er volledig tegen is (CGVS p. 17, p. 32). **Hierbij blijkt de man de vijand van de homoseksueel en de vrouw de bondgenote.** U gaat hiermee, op een simplistische, manier voorbij aan het feit dat de vrouwen en mannen binnen dezelfde omgeving en maatschappij hun mening over homoseksualiteit vormen, iets wat logischerwijs wil zeggen dat het taboe ook bij vrouwen moet leven. U kan dit echter niet uitleggen wanneer u er op gewezen wordt, hoewel u bevestigt dat ze dezelfde religie beleven (CGVS p. 25) “Het lijkt vanuit wat u zegt dat vrouwen in uw omgeving, homoseksualiteit meer aanvaarden dan mannen? Ja Hoe legt u dat uit? Ik begrijp het niet U had vriendinnetjes op school, uw moeder, uw grootmoeder, uw nicht, steunden u altijd? Ja Zijn zij niet religieus of uit een andere omgeving? Ze zijn religieus, maar aanvaarden me zoals ik ben Hoe verklaren ze dat dan in hun religie? Alle schuld was op haar en mij, zelfs voor ik uit mijn familie was, ze zei me, als dit is wat god wilt dat je bent, ga en leef goed. Maar ik wil je niet in de krant zien, hoe ik dat zie, dat mensen het paraden [paarden], en ben een goede man, en vindt iemand om bij te blijven. Dat waren de woorden van mijn moeder.” Dit verklaart niet waarom alle vrouwen in uw omgeving positief reageren en u antwoordt niet op de vraag hoe deze vrouwen het dan paren met hun religie. Ook dit toont aan dat u geen daadwerkelijke, genuanceerde kijk heeft op uw eigen religie.

Ook wanneer het op relaties aankomt kan u het oppervlakkige nooit overstijgen. U heeft drie lange relaties, met Andrew (E.), bij wie u twee jaar inwoont als schoolgaande jongere in Nakuru (CGVS pp. 8, p. 10, p. 17, pp. 32-33), met Rachid (M.) in Saudi-Arabië in 2013-2014 (CGVS p. 9, p. 19) en met Naftal (O.) in Nairobi van 2014 tot februari 2016 (CGVS p. 18, pp. 39-45). Wanneer u gevraagd wordt om het over Rachid te hebben kan u dat amper, eerder stelt u slechts dat hij een Indiër is en terugkeert wanneer zijn contract afgelopen is (CGVS p.9, p. 19) ; “Wat kan u me vertellen over Rashid dat u nog niet zei? Hij was ok, we keken samen naar Indische films, daar hield hij van, hij was een goede man, hij was een moslim wel, dus in feite (zwijgt), ik nam hem zo, we waren vrienden, hij was mijn baas. Meer? U heeft natuurlijk een relatie in een erg riskante omgeving, daar moeten toch redens voor zijn, dus? We waren allebei bang in dat homofobe milieu in een moslimland, we waren graag samen, in het geheim, good times (lacht), maar bang bang, we gingen samen naar de markt, de winkel, maar geheim. (CGVS p. 39) U overstijgt de oppervlakkige verklaringen dan ook helemaal niet, insinueert alweer enkel

seksuele contacten en blijkt openbaar en geheim te verwarren. U toont, op het CGVS, een foto van u en van Rachid (CGVS p. 11, zie administratief dossier), maar deze toont niets aan, gezien u overgaat tot ongeloofwaardige verklaringen omtrent jullie beweerde relatie. Ook over Andrew kan u niet overtuigen, nochtans is hij uw eerste serieuze vriendje, op jonge leeftijd. "Wat kan u me vertellen over Andrew? Ik had hem graag, hoe hij er uit zag, hij was een beetje grappig, heel romantisch voor mij, hij was mixed, zijn vader was een duitser, ik speelde graag videogames met hem, en we gingen naar game parks en we zwommen samen, ik had hem heel graag, en zijn gezicht, hij lachte heel veel, soms was hij kwaad, soms maakte hij me boos, hij speelde met mij, hij zag me met iemand praten, hij was jaloers, hij wilde niet dat ik met iemand praatte, als ik hem zag, werd hij kwaad, hij praatte niet meer mij. hij was erg vriendelijk ook. (CGVS p. 32) " U lijkt het, ook hier, eerder over een onproblematische vriendschap te hebben dan over een relatie in een moeilijke omgeving in Kenia. Dit blijkt des te meer in de volgende passage (CGVS p. 36); "Wat voelde u toen Andrew stierf? Het was als het einde van mijn leven, je deelde een gemeenschappelijk ding, we hadden een toekomst samen, de vriendschap voor altijd, het kameraadschap. Dit kan je over een vriend zeggen? Maar hij is je partner? Het is meer dan een vriendschap, het emotionele, romantische, we hadden een toekomst, misschien konden we in de toekomst samen leven, in Nairobi, na de studies. Maar u woonde al samen? Wel samen, maar we waren 'squeezed", er was geen vrijheid, een soort slaven, je bent altijd bang, ze kunnen je vinden." Enkel wanneer u met de problemen geconfronteerd wordt, kan u het er over hebben en lijkt de situatie volledig tegenovergesteld aan de probleemloze situatie van naar "game parks" gaan en samen zwemmen. Het blijkt dan ook dat u amper over zijn familie kan vertellen en hun omgang met homoseksualiteit (CGVS p. 33); " Hoe is Andrews familie, u woonde jarenlang bij hen? Ik kende enkel zijn grootmoeder, nee moeder Nu doet u het weer? Hij heeft geen vader, ze zijn met drie, wel grootouders. Maar als u jaren leefde in dit huis met zijn familie, kan u wel meer vertellen? Zijn moeder kuiste in het hospitaal Hoe is ze als een persoon? Ze ging altijd weg, ze had daar vriendjes en danste en muziek ja. Ze waren adventists Dus ook erg religieus Ja Dat probeer ik te begrijpen, wat is voor hen anders waardoor ze er niet tegen zijn? Uw moeder is ook religieus maar zij aanvaardden u wel en Andrew ook? Hoe gaat dat? Andrew ging ook, maar niet graag. Maar dat is geen antwoord? Die kerk is er ook tegen. Die moeder is dus religieus in die kerk en toch aanvaardt ze dat u bij hen inwoont en u met haar zoon een relatie heeft. Ze was niet zo veel in de kerk nee, ze was meestal aan het drinken en met mannen, ze moedigde Anthony aan om het te doen, sammy en sarah gaan naar de kerk, andere kinderen. U zei dat sammy ook geen probleem er mee had? Ja Dus dezelfde situatie? Ja Dus hoe kan het dan dat Sammy religieus is en het ook geen probleem is? Hij begreep het niet, hij was jong, hij gaat graag naar de kerk, hij begrijpt het niet. Er zijn zelfs pastors die het aan moedigen." Gezien u de complexe situatie met Andrews familie ook niet aannemelijk maakt, u past uw verklaringen steeds aan, lijkt het ook alsof u niet bij Andrew, als partners, heeft ingewoond. Bovendien, wanneer u gevraagd wordt om Andrew met Naftal te vergelijken, houdt u het in eerste instantie op weinig verschil, behalve dat Naftal graag muziek had (CGVS p. 39). Nochtans blijkt verder dat Naftal een prostitué is, die niet te vertrouwen valt, maar die u toch veel kansen geeft, iets wat toch een volledig andere verhouding is dan een liefde in de tienerjaren die u eerder lijkt omschreven te hebben en dat u net een verhouding heeft in een zoektocht naar een evenaring van Andrew (CGVS p. 42). U kan bovendien niet uitklaren of Naftal dan wel een homoseksueel of enkel een prostitué was, u antwoordt slechts "hij sliep met mannen" (CGVS p. 42). Er kan van u, die twee jaar bij Naftal gewoond heeft, dat u daar een eenduidiger of op zijn minst diepgaander en minder ontwijkend antwoord op kan geven. Echter blijkt ook hier weer uw ongenueanceerde visie; "Maar u zei dat u porno kijkt, die mannen, zijn ook niet altijd homo. Maar voor geld moet je daar niet homo voor zijn. Je kan de act gewoon doen, dat is net de definitie van seks work. Voor mij als je zo handelt en met mannen slaapt dan ben je gay en prostitué. Er zijn homo's die een authentic life leiden en goede jobs deden, ik accepteerde het van hem, om te veranderen. (CGVS p. 42) " Bovendien blijkt u het dus veelvuldig over vrienden of compagnons te hebben en niet over partners (CGVS p. 10, p. 33, p. 36, p. 39, p. 40) en pas het woord koppel te gebruiken wanneer u hier expliciet op gewezen wordt (CGVS p. 40). Geen enkele van deze relaties is dus geloofwaardig. Daarbij komt nog dat u in België beweert, via Gaydar, afgesproken te hebben met een jongen die Derrick heet (CGVS p. 28), echter blijkt u verderop een Derrick te vermelden, als homovriend in Nakuru en vergeten te zijn dat u al eerder iemand vermeld heeft die Derrick heet. "Namen? Derrick (O.) Nog een derrick? Zei ik al een andere? Nee toch U zei dat de jongen in Brugge, Derrick heette? Ja ja ja Bent u in de war met de zaken die u uitvond? Nee Het lijkt alsof ik iedere keer dat ik een vraag stel en het wijkt af van wat u heeft geconstrueerd dat u in de war raakt? Alsof u het enkel kan vertellen wanneer het in de juiste volgorde is? Hij zei me dat hij derrick heette, ik weet zijn echte naam niet, van zijn profiel U zei net dat u niet een andere derrick zei. Ik ben nu in Kenya bezig Dit bevestigt net wat ik zeg, ik zeg niet dat er geen kleine fouten kunnen zijn, maar nu lijkt het dat als u het over Kenya heeft, u enkel over Kenya kan praten en als u het over België heeft, enkel daarover. Misschien geef ik een derde naam, dan is het misschien niet

iets anders? (CGVS p. 33)” Uit deze passage blijkt trouwens duidelijk dat uw asielmotieven geconstrueerd zijn, u kan het niet over België en Kenia tegelijk hebben.

Gezien uw seksualiteit niet aannemelijk wordt bevonden en u uw asielmotieven hier volledig aan linkt vervallen deze ook. **Daarbij komt nog dat u zowel van de burens die Andrew en Bernard vermoord hebben in Nakuru, als van de burens die u en Naftal verraden zouden hebben in Nairobi geen enkele naam kan te berde brengen (CGVS p. 43). Hoewel u op beide plaatsen verschillende jaren verblijft. Bovendien, de documenten die u indient en die nog niet besproken zijn, tonen ook aan dat uw asielmotieven én uw seksualiteit ongeloofwaardig zijn.** Ook het attest dat u indient van uw laatste highschool, Bartmore High School, is op zijn minst opmerkelijk te noemen (zie administratief dossier). U verklaart uit die school gezet te zijn in 2012, omwille van uw homoseksualiteit, toch verkrijgt u, in 2013, een attest waarin een lofzang op u en uw christelijke waarden afgestoken wordt en blijkt dat u er voorzitter van de Christian Union bent, gekozen door de voorzitter van de privéschool (CGVS p. 37). U kan dan ook niet verklaren waarom u, in een dergelijke maatschappij, als homoseksuele jongere die functie krijgt (CGVS p. 29, p. 37) en waarom een school die u buiten smijt u een aanbevelingsbrief zou schrijven, een jaar nadien. U houdt het op het vage feit dat sommige mensen het wel aanvaarden. Daarbij komt nog dat u uw uitzetting uit school constant verandert van datum wanneer blijkt dat wat u verklaart niet overeen komt met het attest dat u indient en wat u eerder verklaard heeft (CGVS pp. 29-30), ook hieruit blijkt alweer een grote mate van geconstrueerd en ongeloofwaardig discours. En nog frapperanter; Zo blijkt dus dat u zowel uw basisonderwijs, in Bulanda als uw secundair onderwijs in Bartmore, aangemaakt heeft, hoewel u beweert uit die scholen gezet te zijn (CGVS p. 7). Dit wordt aangetoond door de gegevens op het Kenya Certificate of Primary Education en op uw Certificate of Secondary Education van de Bartmore Secondary School (voor beiden zie administratief dossier) die er eerder op wijzen dat u uw middelbare school daar wel afgemaakt heeft en er dus geen problemen met uw homoseksualiteit ondervonden heeft. Met de persartikels die u indient (zie administratief dossier) toont u niet meer aan dan dat u toegang heeft tot dergelijke informatie, idem voor de strafwet, u kan immers niet aantonen dat dit voor u persoonlijk van toepassing is. U dient bewijzen van vaccinaties in, het CGVS trekt niet in twijfel dat u gevaccineerd bent. Het is overigens op zijn minst vreemd dat u via “een list” (CGVS p. 16) identiteitsdocumenten van uw eigen familie (zie administratief dossier) indient, van de personen die u vervolgen en al 15 jaar lang slecht behandelen.

Het CGVS concludeert dat u op geen enkele manier het clichématige, oppervlakkige en soms homofobe overstijgt, maar dat u in tegendeel overgaat tot uiterst geconstrueerde verklaringen die bol staan van de tegenstrijdigheden. Uw homoseksualiteit en uw vermeende vervolging in Kenia kunnen dan ook niet aannemelijk bevonden worden

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Waar hem selectiviteit wordt verweten in zijn zoektocht naar internationale bescherming, betoogt verzoeker:

“Verwerende partij haalt een en ander door elkaar. Verzoekende partij is haar paspoort in België kwijtgespeeld, nadat zij terug gekeerd was uit Duitsland. Zij heeft dan 1 dag in het station van Brussel overnacht alvorens asiel aan te vragen in België. Die dag is zij haar paspoort kwijtgespeeld.

Verzoekende partij is bijzonder eerlijk geweest over alle land waar zij is geweest. Zij heeft geen reden om haar paspoort achter te houden van verwerende partij.

Verwerende partij stelt het tevens vreemd te vinden dat verzoekende partij een kopie heeft van 1 pagina uit haar paspoort, zijnde haar visum naar Saudi-Arabië en niet van de andere pagina's uit haar paspoort. Verzoekende partij kan dit verklaren. Immers, zij had een visum nodig om Kenia te kunnen verlaten in 2013. Een visum voor Saudi-Arabië wordt geregeld door de tussenkomst van een 'agent'. Die gaat als volgt te werk: de aanvrager moet zijn paspoort afgeven aan de agent, die het visum regelt in de ambassade van Saudi-Arabië. Verzoekende partij diende hem in 2 delen te betalen. Na het betalen van het eerste deel, regelt de agent het visum.

Als bewijs dat het visum geregeld werd, maakt hij een kopie ervan over aan zijn client en die gaat dan over tot het betalen van het tweede deel, waarna hij pas zijn origineel paspoort terug krijgt. Zo is ook

verzoekende partij te werk gegaan. Haar visum werd geregeld door een agent, die gaf haar een kopie van het bewijs van het bekomen van het visum, verzoekende partij betaalde hem volledig en kreeg zijn paspoort terug. Verzoekende partij heeft de kopie die hij destijds van zijn agent ontving bewaard, en dat is dan ook de reden dat zij deze pagina uit haar paspoort kon voorleggen op het gehoor. Verwerende partij trekt aldus te snel onjuiste conclusies en verwijt verzoekende partij informatie te willen achterhouden, wat helemaal niet het geval is!

Wat haar ticket dd. 24 maart betreft, wenst zij op te merken dat het inderdaad de bedoeling was dat zij in maart zou afreizen naar België. Er is echter een en ander misgelopen: De heer Rafaël (L.) is vergeten om de uitnodiging van verzoekende partij door te sturen naar de ambassade, waardoor verzoekende partij niet zoals eerst gepland kon afreizen naar België. De heer Rafaël (L.) heeft dit achteraf in orde gebracht, waardoor verzoekende partij pas op 2 april naar België kon afreizen. Zij legde hiervan tevens alle originele documenten voor (zoals haar vliegticket).

Tenslotte stelt verwerende partij dat het enige doel van verzoekende partij een asielaanvraag in Duitsland zou zijn. Meer nog, zij stelt dat zij vermoedt dat verzoekende partij asiel heeft aangevraagd in Duitsland.

Niets is echter minder waar. Verzoekende partij is als vrijwilliger naar België gekomen. Zij heeft er heel haar leven alles aan gedaan om weg te zijn uit Kenia, omwille van de vrees voor haar leven als gevolg van haar homoseksuele geaardheid. Zij is hier aangekomen in april 2016, heeft vrijwilligerswerk verricht en was eigenlijk van plan om asiel aan te vragen in Duitsland omdat zij er vrienden heeft die haar wegwijs konden maken in de asielprocedure.

Op weg naar Duitsland, heeft verzoekende partij echter een man leren kennen die haar over de Dublin-procedure inlichtte en uitlegde dat zij asiel diende aan te vragen in het eerste Europese land waar zij was binnengekomen. Dit vormde dan ook de reden waarom zij terugkeerde naar België om asiel aan te vragen. Zij heeft nooit elders in Europa asiel aangevraagd, zoals verwerende partij doet uitschijnen.

Van enige selectie waar zij asiel zou aanvragen, is er dan ook geen sprake. Zij heeft een visum gekregen om naar België te komen en heeft hier ook asiel aangevraagd."

Over zijn visa en zijn reis naar Saoedi-Arabië, stelt verzoeker:

"Verzoekende partij heeft verschillende visa trachten te bekomen. dit is werk gerelateerd, maar voornamelijk om te kunnen vluchten uit Kenia! Zij is inderdaad naar Saudi - Arabië gereisd en uiteraard was zij zich ervan bewust dat homoseksualiteit ook in dat land niet geaccepteerd werd. Verzoekende partij had echter geen andere keus, in Kenia was haar leven in imminent gevaar. Saudi - Arabië was het enige land dat haar een visum gaf. Het doel van verzoekende partij was om te vluchten uit Kenia, naar ongeacht welk ander land. Saudi - Arabië was uiteraard niet ideaal, maar dat was de enige optie die verzoekende partij op dat ogenblik had. Haar geaardheid staat ook niet op haar voorhoofd geschreven en zij wist dat zij - minstens voor een korte periode - veilig zou zijn in Saudi Arabië, zoals de autoriteiten haar geaardheid niet te weten kwamen. In Kenia werd zij gezocht en vrienden van haar die homoseksueel waren werden opgepakt, mishandeld en vermoord. Het is in dat opzicht dan ook helemaal niet vreemd dat verzoekende partij naar Saudi -Arabië vlucht, ook al is dat ook een land waar haar geaardheid niet geaccepteerd wordt."

Betreffende zijn terugkeer naar de plaatsen waar hij werd gezocht, doet verzoeker gelden:

"Verzoekende partij is voor een zeer korte periode naar Nakuru gegaan, naar de ID- office om haar identiteitskaart op te halen. zij was er voor een zeer korte periode en kon niet anders dan de risico te nemen om deze documenten te kunnen verkrijgen.

Wat er ook van zij, uit het uitgebreid gehoor van verzoekende partij kon bezwaarlijk besloten worden dat verzoekende partij niet homoseksueel zou zijn. De informatie die zij heeft gegeven, haar ervaringen, de namen van haar vriendjes, het misbruik door haar vader en broers, haar uitvoerig gedocumenteerde inzet voor de LGBTI gemeenschap tonen ontegensprekelijk aan dat zij de waarheid heeft verteld over haar geaardheid."

Met betrekking tot de ontdekking van zijn geaardheid, betoogt verzoeker:

"Verzoekende partij begrijpt niet waar verwerende partij op doelt. Zij wenst te benadrukken dat homoseksualiteit iets natuurlijk was voor haar. Zij is als homoseksueel geboren. Zij voelde zich altijd aangetrokken tot mannen en wilde met mannen zijn, maar moest in een homofobe samenleving zien te overleven. Zij heeft altijd haar gevoelens moeten onderdrukken.

Haar vader had inderdaad een hoog aanzien in de gemeenschap, maar wilde ook een voorbeeldfunctie aan de dag leggen. Hij strafte verzoekende partij openlijk, weigerde haar schoolkosten te betalen en smeedde haar op straat.

Verwerende partij vindt de reactie van de vader van verzoekende partij vreemd, maar dit was de dagelijkse realiteit voor verzoekende partij. Haar vader strafte, schopte, mishandelde haar, zette haar

naakt op straat, zodat zij zich zou schamen en "geen homo zou zijn". Haar vader ging er immers altijd van uit dat dat een keuze was van verzoekende partij, terwijl verzoekende partij uiteraard haar geaardheid niet kan kiezen/veranderen."

Verzoeker citeert een passage uit het gehoorverslag van het CGVS en vervolgt:

"Verzoekende partij begrijpt werkelijk niet wat verwerende partij van haar verwacht of welke antwoorden zij had moeten geven om verwerende partij te overtuigen van haar geaardheid. Wanneer het gehoor van verzoekende partij erop wordt nagelezen, blijkt al snel hoe gedetailleerd zij verteld heeft over haar seksuele ervaringen, over haar relaties."

Vervolgens voert verzoeker aan:

"Verwerende partij verwijt haar dat - wanneer het op haar relaties aankomt - de antwoorden van verzoekende partij het oppervlakkige niet zouden overstijgen. Verzoekende partij vraagt zich af wat meer zij nog had moeten vertellen: zij vertelde hun namen, wanneer zij een relatie hadden, wat ze graag hadden, hoe hun karakter was, wat zij samen deden,... Verwerende partij verliest klaarblijkelijk de omstandigheden waarin verzoekende partij haar relaties moest zien te onderhouden uit het oog. Het was niet zo dat zij en haar partners vrij hun liefde konden uitdrukken en over alles vrijuit konden praten. Gezien homoseksualiteit nog steeds als een taboe aanzien wordt in haar land van herkomst, was het voor verzoekende partij bijzonder moeilijk om haar geaardheid te beleven op een manier waarop verwerende partij het verwacht. Verwerende partij heeft een tunnelvisie en vertrekt vanuit een verkeerd beeld van hoe het is of zou moeten zijn voor iemand uit Kenia om een relatie te hebben in een dergelijk homofob land."

Waar hem een homofobe houding verweten wordt, betoogt verzoeker:

"Verwerende partij haalt werkelijk alles uit de context. Verzoekende partij heeft nooit verklaard dat homoseksualiteit as sich een man impotent maakt. Wat zij bedoelde is dat om op een natuurlijke wijze kinderen te krijgen je onvermijdelijk een man en een vrouw nodig hebt. Bij homoseksuelen is het natuurlijk onmogelijk om op een natuurlijke wijze kinderen te krijgen, maar er zijn ook andere manieren om kinderen te krijgen, zoals verzoekende partij aldus verklaarde.

Er werd verzoekende partij tevens de vraag gesteld hoe het is om homoseksueel te zijn in Afrika. In Afrika wordt homoseksualiteit als iets onnatuurlijks aanzien, iets van het Westen, iets 'onafrikaans'. Dit is hoe de samenleving homoseksualiteit ziet, dit is NIET de visie van verzoekende partij! Zoals hierboven reeds aangehaald, heeft verzoekende partij zeer duidelijk gesteld dat homoseksualiteit geen keuze was voor haar dat zij als homoseksueel geboren is en dit niet kan veranderen."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van (de problemen die hij ondervond ten gevolge van) zijn geaardheid.

In de bestreden beslissing wordt echter vooreerst met recht gemotiveerd:

"Vooreerst kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u er een dergelijke mate van selectiviteit in uw zoektocht naar internationale bescherming aan de dag legt, dat deze op zich al een afbreuk doet aan uw vrees omtrent uw beweerde seksualiteit. Immers, van iemand die beweert internationale bescherming te zoeken kan verwacht worden dat deze dit doet zodra hij de kans hiertoe krijgt, uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat het u niet te doen is om internationale bescherming. Zoals blijkt uit uw administratief dossier heeft u een visum (X) voor België geldig van 24.03.2016 tot 03.05.2016. Uit het ticket dat u zelf indient blijkt dat u in België aankomt op 2

april (zie administratief dossier). U bevestigt dat u voor Compagnons Bâisseurs gewerkt heeft in Marche-en-Famenne (CGVS p. 11). Iets wat in de lijn ligt van het werk dat u in Kenia uitoefende voor de organisatie Global Voluntary Development Association (GVDA) (CGVS p. 11), u werkte namelijk onder andere in het vluchtelingenkamp Dadaab (CGVS p. 11). Ook uit de documenten die u zelf indient blijkt dat u in het Rode Kruis-opvangcentrum Rendeux heeft gewerkt als vrijwilliger (zie administratief dossier). Daarbij komt dat er nog al wat onduidelijkheden zijn over uw komst naar België, zo blijkt uit uw visumdossier dat u een ticket heeft om op 22 maart met aankomst op 23 maart 2016 naar België te komen en een terugvlucht op 12 april 2016 (zie administratief dossier), iets wat lijkt bevestigd te worden door het "Attestation of Participation" dat u zelf indient, ondertekend door Raphaël (L.), coördinator van het project waarvoor u naar België kwam en waar op staat dat u in het Rode Kruis-opvangcentrum deelgenomen heeft aan het "international workcamp" aldaar van 26 maart 2016 tot 9 april 2016. Echter, u dient zelf een ticket in waar uit blijkt dat u naar België vliegt op 1 april met terugvlucht op 24 april (zie administratief dossier). Tevens blijkt u uw paspoort verloren te zijn (CGVS p. 12) in België, voor u naar Duitsland reist, maar toch in bezit te zijn van een kopie van de eerste pagina én van uw visum voor Saudi-Arabië (zie administratief dossier). Het CGVS stelt vast dat u in bezit bent van deze kopieën, maar van niets over uw Schengenvisum voor België, waar logischerwijs ook gegevens van in uw paspoort staan en u van verwacht kan worden, als u van de rest een kopie neemt, ook een kopie genomen te hebben. **Hieruit kan vermoed worden dat u informatie wil achterhouden, wanneer u naar Duitsland reist om aldaar asiel aan te vragen** (CGVS p. 12). U wordt er tevens op gewezen dat het erop lijkt dat u asiel wil vragen in een land dat geen paspoortinformatie van u heeft, waarop u stelt dat u niet wist dat u in het eerste land asiel moet aanvragen (CGVS p. 21). U beweert dan ook uw paspoort kwijtgeraakt te zijn voor u naar Duitsland afreist (CGVS p. 12), u blijft hier echter vaag over, iets wat het vermoeden van het proberen achter te houden van uw werkelijke identiteit bij een aanvraag in Duitsland versterkt. Opmerkelijk is dat u eerst stelt dat u daadwerkelijk asiel aanvraagt in Duitsland om meteen er na te stellen dat u er geen asiel heeft aangevraagd op aanraden van een derde die u de Dublin-procedure uitgelegd heeft (CGVS p. 12). Het feit dat u zelf verwarde verklaringen aflegt over het al dan niet hebben opgestart van een asielprocedure in een ander land is op zijn minst opmerkelijk te noemen. U stelt dan ook dat u niets over asiel aanvragen weet op de vraag waarom u niet meteen internationale bescherming zoekt wanneer u de kans hiertoe krijgt (CGVS p. 14). U ontmoet een man, u verklaart eerst dat hij een Belg is en dan dat hij een Kameroener is, u weet zijn naam niet meer weet, in het station en reist met hem naar Frankfurt, u verblijft twee weken, van 8 april tot 24 april volgens u, bij hem. U stelt dat u naar Duitsland ging om daar asiel aan te vragen omdat u een terugvlucht vanuit Frankfurt heeft (CGVS pp. 14-15), iets wat gelijkloopt met de tickets die u zelf indient, maar niet met het ticket in uw visumdossier waaruit blijkt dat uw terugvlucht vanuit Brussel is (zie administratief dossier). Ook blijkt uw eerste vertrekdatum uit België, namelijk 8 april zoals u beweert (CGVS p. 15) tegenstrijdig met het attest van deelname dat u zelf indient, waaruit blijkt dat u tot 9 april actief was in het Rode Kruis-centrum in Rendeux (zie administratief dossier). Echter, bovenal, u bent jarenlang vrijwilliger bij vluchtelingen én werkt in een vluchtelingencentrum in België, het is dan ook ronduit ongeloofwaardig dat u beweert helemaal niet op de hoogte te zijn van de asielprocedure in Europa. Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS pp. 20-21), stelt u dat u als vrijwilliger niet alles moet weten. U bent immers niet zoals de Congolezen die u kent als vluchteling in Kenia, want u komt met een visum naar Europa en u wordt niet door de VN "meegenomen". Hieruit blijkt dus al dat u wel degelijk weet hoe een asielprocedure in elkaar zit en u een onderscheid kan maken tussen vluchteling en iemand die met een visum reist. U wordt er gewezen dat het logisch is dat iemand die internationale bescherming zoekt bescherming aanvraagt zodra hij de mogelijkheid krijgt, iets wat u al heeft bij binnenkomst in België. U stelt dat u van **Duitsland houdt en daarom naar daar wilt gaan** (CGVS p. 21) en zelfs Duits gestudeerd heeft om naar Duitsland te gaan en daar asiel te zoeken, al voor u naar Saudi-Arabië gegaan bent, in 2013 (CGVS p. 8). U blijkt ook een link te hebben met het Goetheinstituut in Nairobi (CGVS p. 36). U stelt zelfs letterlijk dat u geen visum krijgt omdat uw Duits niet goed genoeg was voor de Duitse ambassade (CGVS p. 15). Dit toont al aan dat het u niet in de eerste plaats te doen is om internationaal beschermd te worden, maar wel om naar Duitsland te kunnen gaan."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven dienstig te ontkrachten.

Waar hij thans beweert dat hij zijn paspoort slechts na zijn terugkeer vanuit Duitsland verloor, dient te worden vastgesteld dat dit manifest in strijd is met zijn eerdere verklaringen. Eerder gaf verzoeker meermaals duidelijk aan dat hij zijn paspoort reeds de eerste april en dus voor zijn reis naar Duitsland was verloren (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12; verklaring DVZ, nr.24). Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over het verlies van zijn paspoort doet vermoeden dat hij dit paspoort achterhoudt en werpt een ernstige smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker tracht voorts volledig ten onrechte te laten uitschijnen dat hij er in maart 2016 niet in was geslaagd naar België te reizen. Hij gaat in zijn betoog dienaangaande geheel voorbij aan het gegeven

dat uit het deelnemersattest dat hij zelf neerlegde blijkt dat hij wel degelijk van 26 maart tot 9 april 2016 in België was. Dat verzoeker reeds voor april 2016 in België was, kan bovendien worden afgeleid uit zijn eigen gezegden. Verzoeker gaf aan dat hij op acht april 2016 naar Duitsland vertrok. Tevens gaf hij aan dat hij daarvoor twee weken had deelgenomen aan het programma in België (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.14-15).

Verder was het blijkens het voorgaande verzoeker zelf die verwarring schiep over de vraag of hij al dan niet asiel aanvraag in Duitsland.

Waar verzoeker andermaal tracht voor te houden dat hij niet of onvoldoende op de hoogte zou zijn geweest van de asielprocedure, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen betreft. Deze herhaling is geenszins dienstig om afbreuk te doen aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen.

Verzoeker laat de voormelde motieven voor het overige ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind. Verzoekers houding na aankomst in Europa getuigt geheel niet van een oprechte, ernstige en geloofwaardige vrees voor vervolging.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met redenen aangegeven:

“Daarbij komt dat uit uw eigen verklaringen duidelijk blijkt dat u al verschillende malen visa heeft verkregen en heeft proberen te verkrijgen voor werkgerelateerde doeleinden. Wanneer u er op attent gemaakt wordt dat het lijkt alsof u eerder werk zoekt dan bescherming (CGVS p. 21) stelt u slechts dat uw visum afloopt in België en dat u daarom naar Duitsland gaat om het daar aan te vragen, maar u dus van “de man” de informatie krijgt dat u “Dublin” gaat hebben. Echter u linkt uw visa voor Saudi-Arabië en voor België aan vervolgingsfeiten. Het CGVS stelt zich echter vragen bij het verband dat u legt tussen het aanvragen en verkrijgen van visa voor diverse landen en uw beweerdte vervolging, gerelateerd aan uw voorgehouden homoseksualiteit. U vlucht in 2013, met een visum, naar Saudi-Arabië (CGVS p. 8). U wordt gevraagd of u naar Saudi-Arabië vlucht omdat u homoseksueel bent, waarop u stelt “Ja en ik werkte daar”. U was er chauffeur en office boy, in Riyad, Madina en Mekkah voor de Manazeh Construction Company (CGVS pp. 8-9). Uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat in Saudi-Arabië homoseksualiteit en homoseksuele daden zelfs tot de doodstraf kunnen leiden (zie informatie administratief dossier). U vlucht nochtans naar Saudi-Arabië omdat vrienden van u in de problemen komen in Kenia en u er gezocht wordt. “Deed u research over S-A voor u daar ging? Nee, ze zochten me in Kenia, in het eerste interview zei ik het ook, een paar van mijn vrienden werden gedood, nee sorry in de gevangenis, in Nakuru (CGVS p. 9).” Vooreerst blijkt u hier al in de war, u verklaart meteen hierna dat uw vriendje Andrew (E.) en een vriend Bernard door een mob gelyncht worden in Nakuru (CGVS p. 10) op 27 december 2011, u blijkt vanaf dan in Nairobi te zijn (CGVS p. 10) in het huis van uw neef Eddy. Echter, verderop blijkt dat uw laatste vriend Naftal gearresteerd wordt, in Nairobi, op 22 februari 2016, omdat hij “onnatuurlijke” feiten pleegt en u daardoor nu ook gezocht wordt (CGVS p. 18, p. 39, p. 45). U blijkt dus twee motieven te verwarren, wanneer u stelt dat uw vrienden in Nakuru gearresteerd zijn, maar ze blijken vermoord te zijn. Bovendien blijken deze feiten in Nakuru, zich voorgedaan te hebben eind 2011, maar blijkt u pas in september 2013, dus meer dan anderhalf jaar later, naar Saudi-Arabië te gaan (CGVS p. 8). U gebruikt als excuus voor het niet opzoeken van de situatie voor homoseksuelen in Saudi-Arabië, dat u gezocht wordt in Kenia en u dus aan het vluchten bent (CGVS p. 9). Nochtans blijkt dat u, sinds 2012 voor GVDA werkt en op en afreist naar Dadaab, Garissa (CGVS p. 11) en zelfs naar Busia, uw geboortedorp (CGVS p. 20, p. 34), dat u ontvlucht door uw homoseksualiteit en waar u al problemen heeft sinds 2003 (CGVS p. 4). U geeft er zelfs, in 2013, HIVAwareness opleiding aan de lokale homoseksuelen “U ging naar uw dorp, Busia, om daar hiv awareness te leren aan de homo’s? Ja ja Dus u ging terug naar het dorp waarvan u zelf weg moest? Ja in 2013 ging ik naar Busia, erna naar Kisumu, daar kennen mensen me niet meer, ik kende hun basis. Waarom zou u die risico’s nemen? Ik wilde mijn brothers in de closet helpen, om medicatie te krijgen, het is niet moeilijk, we gingen met vrienden in GVDA, in groep, er zijn ook mensen die niet homo zijn in de organisatie, de mensen die geen problemen hebben in Busia gaan. Maar u heeft een probleem daar en u gaat ook? Ja ik nam een risico. (CGVS pp. 34-35)” Naast het ongeloofwaardige risico, wijst dit toch allerminst op onderduiken in dat anderhalf jaar tussen de vervolging in Nakuru en het vertrek naar Saudi-Arabië en geeft het u ook ruim te tijd geeft om op te zoeken hoe de situatie voor homoseksuelen in Saudi-Arabië is. Echter, in Saudi-Arabië komt u ook in de problemen door uw relatie met uw collega Rachid en aldaar moet uw HR-manager u uitleggen dat homo’s in Saudi-Arabië “afgeslacht” worden en dat u moet vertrekken (CGVS p. 9). U stelt trouwens letterlijk dat u al van erg jong opzoekt hoe u in het Verenigd Koninkrijk raakt (CGVS pp. 36-37) samen met uw vriendje Andrew. Echter over Saudi-Arabië waar u dan effectief naar toe gaat doet u merkwaardig genoeg geen opzoekingen.

Bij confrontatie kan u enkel het volgende, ontwijkende en vage antwoord geven: “Maar dezelfde persoon gaat naar S-A zonder iets op te zoeken er over, een land waar homo’s onthoofd worden. Die stigma en

confusion, iedere plaats die komt, was goed, ik was echt bang voor mijn leven, ze gingen me in de gevangenis stoppen. (CGVS p. 37)“ Nochtans zijn dus, opnieuw, op dat moment uw vrienden vermoord en er is pas sprake van arrestaties in 2016. **Het is dan ook ronduit ongeloofwaardig dat iemand die, zijn eigen partner, gelynacht weet in zijn thuisland, zou vluchten naar een land waar homoseksualiteit tot de doodstraf kan leiden.** Dit is des te opmerkelijker omdat u wel de strafwet in uw eigen land, omtrent homoseksualiteit, uitlegt en indient (zie administratief dossier) en bevestigt er bezig te zijn met organisaties en homorechten (CGVS pp. 34-34). Hieruit blijkt dat u slechts selectief kennis vergaart omtrent uw eigen veiligheid en uw eigen situatie, iets wat rechtstreeks verband houdt met uw beleving van uw seksualiteit. Er blijkt dan ook een volledige breuk te zijn tussen uw eigen beleving en uw kennis, wat wijst op het hebben van een gesolliciteerde kennis.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Waar hij heden beweert dat hij uiteraard op de hoogte was van de situatie in Saoedi-Arabië, blijkt het tegendeel genoegzaam uit de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen.

Dat zijn leven in imminent gevaar was, zijn enige doel vluchten was en hij geen andere keuze had dan Saoedi-Arabië, kan evenmin worden gevolgd. Verzoeker gaat er met deze uitleg aan voorbij dat zich tussen de beweerde aanleiding en zijn vertrek naar Saoedi-Arabië een periode situeert van anderhalf jaar; een periode waarin hij bovendien duidelijk niet ondergedoken leefde.

Dat hij in deze periode geen andere oplossing kon vinden dan te reizen naar een land waar homoseksualiteit tot de doodstraf kan leiden, is niet aannemelijk.

Verzoeker laat de voormelde motieven voor het overige ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien volledig onverlet waar gesteld wordt:

*“Iets wat overigens bevestigd wordt door uw beweerde contact met Eric Gitari, een homoactivist in Kenia en uw uitgebreide uitleg over homo-organisaties die geen fondsen krijgen door de ngo-wet en een rechtszaak hieromtrent in 2014 (CGVS pp. 13-14, p. 36). U beweert dat Eric u documenten geeft (CGVS p. 14), omtrent de rechtszaak (zie administratief dossier), maar er blijkt geen enkel bewijs van een persoonlijke link te zijn, het gaat om legale documenten en openbare brieven. Vooreerst kunnen deze documenten uw eigen persoonlijke geaardheid niet ondersteunen, ten tweede zijn deze documenten van dergelijk algemene aard en wordt u er nergens persoonlijk in vermeld. Wanneer u gevraagd wordt wat u persoonlijk te maken (CGVS p. 13) heeft met de formulieren die u indient blijkt u daar niet te kunnen op antwoorden, u kan het enkel hebben over de algemene situatie van Eric Gitari en de ngo's die illegaal opereren in Kenia. Het gaat zo ver dat u ronduit beweert dat, wanneer u zelf problemen heeft, u niet naar deze organisaties gaat, zonder hier een geloofwaardige verklaring over af te leggen (CGVS p. 36), "Heeft u die organisaties gecontacteerd om te zien of ze hem kunnen vrijlaten? Nee Waarom niet? Ze weten het , maar kunnen niets doen.” Nochtans strijden zij net, volgens uw eigen verklaringen, voor de rechten van homoseksuelen en maakt u zich er hier wel makkelijk van af. Daarbij komt dat blijkt dat u in België geen enkele organisatie contacteert, de volgende passage (CGVS p. 27), is veelzeggend, want ook hieruit blijkt u weer opzoekingen gedaan te hebben eerder dan een persoonlijke band te kunnen aantonen. "In België ging u niet naar organisaties of plaatsen om homo's te ontmoeten? Nee nooit Kent u manieren om homo's te ontmoeten? In de clubs, en de bars Maar u ging niet? Van google weet ik dat. Dus in alle plaatsen waar u vroeger ging was u altijd in een riskante situatie omtrent uw homoseksualiteit, ook in S-A? Ja En in al die plaatsen heeft u relaties? Ja in Kenya en S-A. U bent hier bijna 10 maand? Ja Maar nu bent u in een vrij land, maar u neemt zelfs geen stappen om homo's te ontmoeten. Ik ben niet open in het kamp, er zijn afrikanen, mensen die het niet weten, hoe ik ze hoor praten, ze kennen me niet, ik ben niet open, ik zag op internet. Sommigen zeggen het negatief over homo zijn, hier, dat traumatiseert me, ik ben bang. Ik ga soms op gaydar, ik had een vriend op internet, het heeft niet gewerkt.” **U, die in Kenia linken heeft met homo-activisten, er zelfs HIV-awareness gaat doceren aan lokale homo's, er relaties heeft met mannen en u die uitgerekend naar Saudi-Arabië reist en daar een homoseksuele relatie aangaat, terwijl homo's er onthoofd worden, bent in België bang voor negatieve reacties omwille van uw homoseksualiteit. De disproportie tussen uw activisme en risicovol gedrag in een context waar homofobie heerst, en uw gebrek aan initiatief en terughoudendheid wat relaties betreft in een land als België, waar homoseksualiteit aanvaard wordt, is dermate groot dat dit niet geloofwaardig is.”***

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet worden aangevochten, onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Ook uw komst naar België linkt u aan vervolgingsfeiten, uw kans om naar België te komen is er gekomen omdat u gezocht wordt nadat Naftal opgepakt wordt, in februari 2016, in Nairobi (CGVS p. 39) en alles is geregeld door uw werkgever GVDA. U gaat in afwachting van het proces van Naftal naar

Garissa, Dadaab waar u werkt, maar uit wat u indient blijkt dat u na februari in Nairobi geweest bent en in Nakuru, beide plaatsen waar u vervolgd of gezocht wordt. Ook de tweede identiteitskaart die u indient (X serienummer X), blijkt van na de feiten met Naftal te stammen, uitgegeven op 17.03.2016, nota bene uitgegeven in Nakuru, waar u beweert nooit terug gegaan te zijn na de moord op Andrew, in 2011 (CGVS p. 29, p. 45) Zo blijkt ook dat u na de arrestatie van uw vriend Naftal, op 22 februari 2016, nog een rijbewijs laat afleveren op 21 maart 2016 in Nairobi (zie administratief dossier) en blijkt uit uw visumdossier dat u in Nairobi een visum aanvraag op de Belgische ambassade op 14.03.2016 (zie visumdossier in het administratief dossier). Wanneer u gewezen wordt op het risico van een terugkeer naar Nairobi, terwijl u in Garissa bent, verklaart u het volgende (CGVS p. 45); "Maar opnieuw een risico, u wist toen dat de lokale politie u zocht, toch neemt u het risico om terug te gaan naar Nairobi? Ik wist het en ook dat mijn familie me zocht, ik ontmoette mijn oudste broer soms in Nairobi plots op straat Al die tijd wonen u en uw familie in Nakuru samen, u ziet ze nooit, maar u ontmoet uw broer op straat, in de grootstad Nairobi. Via mijn nicht, wist ik waar ik hij werkte. Maar u ontmoette hem toevallig? Ja, ze zei mijn nicht, Paul belde je vader, hij zei dat hij je zag in Nairobi, ze zoeken je nog." U keert dus terug naar een plaats waar niet enkel de lokale politie u zoekt (CGVS p. 45), maar ook uw familie en dit al al die jaren. Het is dus op zich ongeloofwaardig dat u vervolgd wordt of gezocht wordt en dat u in dit kader een visum voor België verkrijgt. U heeft bovendien, in 2014, ook een visum voor Thailand (CGVS p. 13) verkregen. Het lijkt alsof het u vooral om visums te doen is. Hieronder volgt een veelzeggende passage (CGVS pp. 19-20). "Ik heb een opmerking, u zegt dat u altijd vlucht, al bijna 15 jaar? Ja Dus het lijkt alsof u eerder werk zoekt, u neemt daar veel stappen voor, dan bescherming? U gaat naar een land waar de situatie erger is voor homo's dan in Kenia? Toch niet logisch. U informeerde zich nooit. Ik had geen kennis over S-A Ok, maar u bent geïnformeerd, u gaat zelfs naar ngo's geeft me nu zelfs artikels, u bent ook gestudeerd. Dus ik zou toch verwachten dat u de situatie opzoekt daar. Het was niet mijn eerste, het eerste was UK, dan ging ik naar de Duitse les, dan ging ik weg, dan ging ik naar S-A. Ik vluchtte, het was niet mijn eerste, ik had niet genoeg geld, niemand ondersteunde me, met het geld van de konijnen kon ik geen tickets betalen, dat was dus een manier om te vluchten, enkel S-A, toen ik daar werkte, ik kreeg geld om te vluchten. Waarom kwam u dan met dat geld van S-A naar Europa om asiel aan te vragen? Ik had geen visum. U heeft geen visum nodig om asiel aan te vragen, maar om te werken? Je kan geen visum aanvragen vanuit Kenya voor asiel, in België. Enkel van Congo, Somalia, niet van Kenia." Hieruit blijkt een bewuste strategie om uit Kenia te geraken, u onderneemt verschillende doelbewuste én selectieve stappen die toch niet in het licht van een vlucht uit uw land in het kader van uw homoseksualiteit lijken te staan, want het blijkt duidelijk dat u dit, doorslaggevende element, niet in overweging neemt. **Dit alles doet al ernstige afbreuk aan uw asielmotieven én uw beweerde homoseksualiteit.**"

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen concrete en dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich ertoe te poneren dat hij niet anders kon dan het risico te nemen om de documenten te verkrijgen. Hiermee doet hij aan de voormelde motieven geenszins afbreuk.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Bovendien blijkt verder dat u in 2006 naar uw grootmoeder langs moederszijde verhuist, in Nakuru, en uw vader u daar nooit zoekt (CGVS p. 16) omdat hij "bang" is van uw grootmoeder (CGVS p. 5), iets wat toch amper overeenkomt met uw omschrijving van een gevreesde man binnen zijn eigen gemeenschap. Bovendien blijkt uw vader, slechts één jaar na uw vertrek, zich ook in Nakuru gevestigd te hebben (CGVS p. 17). Uw slechte relatie met uw familieleden kan verder onderuit gehaald worden wanneer uit uw eigen facebookprofiel blijkt dat u met verschillende personen die familieleden lijken te zijn contact heeft en hierover niet tot geloofwaardige verklaringen kan overgaan (CGVS pp. 30-31). "U zei eerder dat u nu enkel met uw nicht elisabeth praat? Ja Maar u bent bevriend met uw zus Phillis (W.), u liket haar foto ook. Het is om het even, gewoon iemand, een nicht. Ik heb ook een oom en een neef, vision (K.), Zelfs dan, u zei dat u enkel contact had met uw nicht elisabeth? Sommige begrijpen me en we praten, sommigen niet. Cousin meeting, family meeting, ik ga niet, nooit. U en phillis zijn ook bevriend met iemand die King (F.)/ (F.) heet, is dat uw broer. Nee, ook een neef Wie is (N.) GK? Een vriend in Nakuru Er staat dat hij in Busia woont, is het uw vader? Nee nee, hij is oud nu, hij is grijs Deze man heeft ook grijs haar Hij is maar een vriend. (CGVS pp. 30-31)"

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens volledig onverlet waar gesteld wordt:

"Hoewel u steeds beweert dat het over intimiteit, romantiek en emoties gaat (CGVS p. 7, 8, 19, 22, 32, 36, 40) omtrent uw seksualiteit, blijkt u hier, wanneer er doorgevraagd wordt, niet op in te kunnen gaan. Zo heeft u het over emotionele gevoelens voor Benjamin, de jongen met wie u betrapt wordt, maar wanneer daar op doorgedaan wordt, blijkt u het over puur seksuele handelingen te hebben. Maar u bent

jong, hoe werkt dat emotioneel? Een handjob (rukbeurt) Wat is emotioneel aan een handjob? Dus we sliepen samen, we vluchtten samen weg, we wisselden elkaars broek, zo kwamen we het te weten. Iemand waste zijn kleren, daarom zagen ze dat het een andere broek was, zo moest hij het zeggen. (CGVS p. 22)“ Bovendien, te midden van al uw problemen als twaalfjarige, u moet drie keer van school veranderen op een jaar (CGVS p. 7) en uw vader mishandelt u en u moet voor uw eigen onderhoud instaan, als 12 jarige, stelt u toch dat u zich “comfortabel en vredevol” voelt (CGVS p. 23). Nochtans heeft u het zelf over een “isolatie” door uw situatie, maar ook hierover gaat u over tot een verklaring die op zijn minst gezegd tegenstrijdig te noemen is (CGVS p. 22); “Door die isolatie, de brutale woorden van mijn vader en mijn broers, gingen mijn grades naar beneden, ik had vrienden op school, soms, we gingen achteraan in de klas om te masturberen daar.” Hoewel u eerder stelt dat u als kind beschaamd bent (CGVS p. 7), heeft u het alweer over seksuele handelingen in dezelfde context, dan nog nadat u al met de problemen geconfronteerd bent omtrent uw seksualiteit. Wanneer hier op doorgegaan wordt, blijkt u niet duidelijk te kunnen stellen wat er precies gebeurt, u lijkt het eerst vrijwillig te doen, dan blijkt dat u weet van een jongen dat hij homo is en het daarom doet en dan weer dat het omgekeerd is, dat deze jongen weet dat u homo bent en u daarom dwingt (CGVS pp. 22-23). U kan dus niet overgaan tot eenduidige verklaringen omtrent deze ingrijpende fase in uw leven; “ Maar diezelfde jongen heeft dus al de associatie om homo te zijn, doet seksuele handelingen in de klas. Denkt u zelf niet dat dat een beetje veel is? Het was raar, ik kon het niet controleren, het is emotioneel, het komt als een druk van mijn verlangen, ik voel me comfortabel en vredevol. Toen u 12 was? Ja, Ik werd verkracht als straatjongen in Nairobi (CGVS p. 23).” Dus hoewel u stelt dat u zich comfortabel en vredevol voelt, blijkt u het tegelijk, zowel met de jongen in de klas, als uw vermeende tijd als straatjongen in Nairobi, over gedwongen feiten te hebben. Dit is dermate tegenstrijdig dat het aantoonde dat u dit niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. Verder gaat u over tot de volgende opmerkelijke verklaring, omtrent uw religie “Voelt u zich nog schuldig? Ik ben in een andere cultuur, het maakt me meer open, tot dit ding dat normaal is. Maar daarnet zei u dat u comfortabel en vredevol bent, dat is als je 12 bent al, nu zijn we 17 jaar later en moet u in België beseffen dat u open bent? Ik voelde me goed en happy, maar kort, daarna voel je je schuldig, wat heb ik gedaan, wat is dit, het is een abomination, hoe ze dat leren in Sunday school en church, dus. Toen ik hier was, ging ik uit, het is niet alleen mij, sommigen zijn nog pastor zelfs, christen, ze zijn als mij. (CGVS p. 26).” Uw beschrijving lijkt meer op deze van een heteroseksuele Keniaan die in Europa een meer open kijk op het leven te krijgt dan deze van iemand die dit intern conflict al van jongs af aan meedraagt. Wanneer u daar op gewezen wordt, herhaalt u zich enkel, zonder over te gaan tot daadwerkelijk diepe en doorleefde verklaringen, u lijkt het eerder over carrière maken te hebben dan over gevoelens (CGVS pp. 26-27).

Bovendien zou het intern conflict bij u nog groter moeten zijn, uit de informatie over uw persoon, namelijk uw facebookprofiel (zie COI administratief dossier), blijkt duidelijk dat u een religieus, christelijk persoon bent. Echter, over uw religie gaat u ook al niet over tot eenduidige verklaringen (CGVS pp. 5-6). “Bent u religieus? Ja, mijn achtergrond, omdat mijn ouders en broers het zijn, we hebben altijd ruzie daarom, hij wilde dat je christelijk bent. Bent u het nog? Ja, ik denk dat christendom niet over oriëntatie is, ik weet dat er vrienden zijn van mij die nog christen zijn. Maar u? Ja U bidt? Nee, ik ging al heel lang niet naar de kerk Bent u openlijk christen? Ja Brengt u het uit? Toont u het? Ik ging naar de kerk Maar nu? Ik ging al lang niet meer Maar toont u op sommige manieren aan mensen dat u christen bent ? Ik lees met ze het woord van god Ook in België? Nee Welke soort christen bent u? Pentacostal Uw familie ook? Ja U beschouwt zich nog een christen, maar praktiseert u? Ik ga niet naar de kerk, ze accepteren me niet, door mijn orientatie Zocht u naar een kerk waar u geaccepteerd wordt? In kenya is er geen waar ze je gaan accepteren, in België heb ik niet gezocht.” Enerzijds stelt u dat oriëntatie niets met het christendom te maken heeft en anderzijds blijkt u niet meer te praktiseren omdat de kerk u niet accepteert. Nochtans blijkt verderop dat u toch nog naar de kerk gaat in Nairobi (CGVS p. 23); “U bent niet meer religieus? Nee, ik hou van de kerk, de muziek, ik zong in de kerk U ging niet meer naar de kerk sinds u 12 bent? Als ik vluchtte in Nairobi zocht ik kerken.” U kijkt dan ook nog naar preachers op youtube (CGVS p. 26). Bovendien, blijkt uit uw facebookprofiel (zie administratief dossier) dat u nog veel meer bezig bent met religie dan wat u oorspronkelijk beweert en heeft u hier geen verklaring voor (CGVS pp. 26-27). Echter, u gaat niet naar de kerken die homoseksuelen steunen, hoewel u ze kent, wanneer u nog in Kenia bent, met als enige excuus dat het niet “legaal” is, de protection officer wijst u dan ook op uw andere risico’s die u op dat vlak neemt, wat dit dan ook ongeloofwaardig maakt dat u, als religieuze Keniaan, er zelfs niet zou aan denken daar steun te zoeken (CGVS p. 35) “ Maar er zijn wel kerken in en buiten Nairobi, dus u kunt toch als religieuze Keniaan, blijkt uit wat er over u gevonden wordt én wat u zelf indient, om steun te zoeken, toch naar die kerk gaan?

Ik weet de naam niet meer, een Baptist Kerk, ze waren accepting, dan is hij uit de kerk gezet, uit de gemeenschap, het is niet legaal. Maar het is nog een kerk gemeenschap, u kunt toch gaan? Niet openlijk, niet publiek, ze verstoppen zichzelf, ze hebben geen permit van de overheid Maar dat doet er niet toe toch om steun te zoeken, u gaat wel naar Busia om homo’s te helpen, het dorp waar uw familie

u in de problemen bracht, maar niet naar een kerk in Nairobi. Het is open nadat ik verhuisde.” Van een religieuze Keniaan die opgevoed is in een omgeving die hij zelf als uiterst homofob omschrijft kan verwacht worden dat hij op het vlak van religie en seksualiteit overgaat tot diepgaande verklaringen, iets wat u duidelijk probeert te ontwijken.”

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien zij door verzoeker niet worden aangevochten, worden zij door de Raad overgenomen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“U blijkt zelf een erg clichématige kijk op homoseksualiteit te hebben die grens aan een homofobe houding, u houdt niet van voetbal als kind (CGVS p. 24), waardoor mensen vermoeden dat u homo bent, u bent altijd bij meisjes (CGVS p. 24), u gebruikt termen als “abomination” (CGVS p. 5, p. 26) en “onafrikaans” (CGVS p. 21) en “lifestyle” (CGVS p. 19) of stelt u dat het een “raar gevoel is in Afrika” (CGVS p. 19) en gaat over tot vreemde verklaringen als; “ja, ik denk niet dat gay je impotent maakt, er zijn veel andere manieren om een kind te krijgen” (CGVS p. 39), terwijl u over homorechten in België gevraagd wordt. Nochtans bent u zelf homoseksueel en lijkt u hier een externe kijk te poneren. U brengt tevens homoseksualiteit verschillende malen in verband met prostitutie (CGVS pp. 39-45). Waarbij u overgaat tot opmerkelijke verklaringen die van een verdoken homofobie en van een externe kijk getuigen zoals; “het heet Sodom en Gomorra in Kayole, het is gekend dat er prostitués en gays zijn” en “Prostitutie is slecht, ik weet dat gay zijn en een decent en authentic life leiden, dat kan.”, terwijl uw vriend Naftal, bij wie u twee jaar blijft, een prostitué blijkt te zijn (CGVS p. 42). U linkt homoseksualiteit én prostitutie dan ook aan Sodom en Gomorra (CGVS p. 18, p. 42), volgens u een wijk in Nairobi, waar u zich dan ook met uw vriend Naftal vestigt. Uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze benaming haar oorsprong vindt in conservatieve schandaalpersartikels en blogs (zie administratief dossier). Het feit dat u dit dan ook zo aangeeft, toont aan dat u zelf een dergelijk gedachtengoed heeft. Nog gelinkt aan dit clichématig denken is het volgende; doorheen uw gehoor blijkt u een strikte **dichotomie aan te houden tussen hoe vrouwen homoseksualiteit zien en hoe mannen er tegen over staan. Zo blijkt uw moeder u te aanvaarden als homo, in tegenstelling tot uw vader, (CGVS p. 7, p. 19) en u altijd te willen beschermen tegen uw vader, u woont in bij uw grootmoeder in Nakuru na de problemen omtrent uw homoseksualiteit in Busia (CGVS pp. 4-5). U blijkt een goede verhouding te hebben met uw nicht Elisabeth (CGVS p. 16) en altijd vriendinnen gehad te hebben in uw jeugd (CGVS p. 24). Ook wanneer u bij uw vriendje Andrew gaat inwonen, is zijn moeder degene die alles accepteert, en zijn grootvader degene die er volledig tegen is (CGVS p. 17, p. 32). **Hierbij blijkt de man de vijand van de homoseksueel en de vrouw de bondgenote.** U gaat hiermee, op een simplistische, manier voorbij aan het feit dat de vrouwen en mannen binnen dezelfde omgeving en maatschappij hun mening over homoseksualiteit vormen, iets wat logischerwijs wil zeggen dat het taboe ook bij vrouwen moet leven. U kan dit echter niet uitleggen wanneer u er op gewezen wordt, hoewel u bevestigt dat ze dezelfde religie beleven (CGVS p. 25) “Het lijkt vanuit wat u zegt dat vrouwen in uw omgeving, homoseksualiteit meer aanvaarden dan mannen? Ja Hoe legt u dat uit? Ik begrijp het niet U had vriendinnetjes op school, uw moeder, uw grootmoeder, uw nicht, steunden u altijd? Ja Zijn zij niet religieus of uit een andere omgeving? Ze zijn religieus, maar aanvaarden me zoals ik ben Hoe verklaren ze dat dan in hun religie ? Alle schuld was op haar en mij, zelfs voor ik uit mijn familie was, ze zei me, als dit is wat god wilt dat je bent, ga en leef goed. Maar ik wil je niet in de krant zien, hoe ik dat zie, dat mensen het paraden [paarden], en ben een goede man, en vindt iemand om bij te blijven. Dat waren de woorden van mijn moeder.” Dit verklaart niet waarom alle vrouwen in uw omgeving positief reageren en u antwoordt niet op de vraag hoe deze vrouwen het dan paren met hun religie. Ook dit toont aan dat u geen daadwerkelijke, genuanceerde kijk heeft op uw eigen religie.”**

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten.

Uit zijn voormelde verklaringen blijkt dat hij wel degelijk een (mogelijke) link legde tussen homoseksualiteit en impotentie.

Dat hij het had over de visie van de samenleving en niet over zijn eigen visie, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen. Aangezien verzoeker zich wanneer hij het over de visie van de samenleving had bediende van voormelde terminologie en bewoordingen, getuigt hij immers evenzeer van een clichématige visie en externe kijk op homoseksualiteit.

Verzoeker laat de voormelde motieven voor het overige ongemoeid.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook wanneer het op relaties aankomt kan u het oppervlakkige nooit overstijgen. U heeft drie lange relaties, met Andrew (E.), bij wie u twee jaar inwoont als schoolgaande jongere in Nakuru (CGVS pp. 8, p. 10, p. 17, pp. 32-33), met Rachid (M.) in Saudi-Arabië in 2013-2014 (CGVS p. 9, p. 19) en met Naftal (O.) in Nairobi van 2014 tot februari 2016 (CGVS p. 18, pp. 39-45). Wanneer u gevraagd wordt om het over Rachid te hebben kan u dat amper, eerder stelt u slechts dat hij een Indiër is en terugkeert

wanneer zijn contract afgelopen is (CGVS p.9, p. 19) ; "Wat kan u me vertellen over Rashid dat u nog niet zei? Hij was ok, we keken samen naar Indische films, daar hield hij van, hij was een goede man, hij was een moslim wel, dus in feite (zwijgt), ik nam hem zo, we waren vrienden, hij was mijn baas. Meer? U heeft natuurlijk een relatie in een erg riskante omgeving, daar moeten toch redens voor zijn, dus? We waren allebei bang in dat homofobe milieu in een moslimland, we waren graag samen, in het geheim, good times (lacht), maar bang bang, we gingen samen naar de markt, de winkel, maar geheim. (CGVS p. 39) U overstijgt de oppervlakkige verklaringen dan ook helemaal niet, insinueert alweer enkel seksuele contacten en blijkt openbaar en geheim te verwarren. U toont, op het CGVS, een foto van u en van Rachid (CGVS p. 11, zie administratief dossier), maar deze toont niets aan, gezien u overgaat tot ongeloofwaardige verklaringen omtrent jullie beweerde relatie. Ook over Andrew kan u niet overtuigen, nochtans is hij uw eerste serieuze vriendje, op jonge leeftijd. "Wat kan u me vertellen over Andrew? Ik had hem graag, hoe hij er uit zag, hij was een beetje grappig, heel romantisch voor mij, hij was mixed, zijn vader was een duitser, ik speelde graag videogames met hem, en we gingen naar game parks en we zwommen samen, ik had hem heel graag, en zijn gezicht, hij lachte heel veel, soms was hij kwaad, soms maakte hij me boos, hij speelde met mij, hij zag me met iemand praten, hij was jaloers, hij wilde niet dat ik met iemand praatte, als ik hem zag, werd hij kwaad, hij praatte niet meer mij. hij was erg vriendelijk ook. (CGVS p. 32) " U lijkt het, ook hier, eerder over een onproblematische vriendschap te hebben dan over een relatie in een moeilijke omgeving in Kenia. Dit blijkt des te meer in de volgende passage (CGVS p. 36); "Wat voelde u toen Andrew stierf? Het was als het einde van mijn leven, je deelde een gemeenschappelijk ding, we hadden een toekomst samen, de vriendschap voor altijd, het kameraadschap. Dit kan je over een vriend zeggen? Maar hij is je partner? Het is meer dan een vriendschap, het emotionele, romantische, we hadden een toekomst, misschien konden we in de toekomst samen leven, in Nairobi, na de studies. Maar u woonde al samen? Wel samen, maar we waren 'squeezed", er was geen vrijheid, een soort slaven, je bent altijd bang, ze kunnen je vinden." Enkel wanneer u met de problemen geconfronteerd wordt, kan u het er over hebben en lijkt de situatie volledig tegenovergesteld aan de probleemloze situatie van naar "game parks" gaan en samen zwemmen. Het blijkt dan ook dat u amper over zijn familie kan vertellen en hun omgang met homoseksualiteit (CGVS p. 33); " Hoe is Andrews familie, u woonde jarenlang bij hen? Ik kende enkel zijn grootmoeder, nee moeder Nu doet u het weer? Hij heeft geen vader, ze zijn met drie, wel grootouders. Maar als u jaren leefde in dit huis met zijn familie, kan u wel meer vertellen? Zijn moeder kuiste in het hospitaal Hoe is ze als een persoon? Ze ging altijd weg, ze had daar vriendjes en danste en muziek ja. Ze waren adventists Dus ook erg religieus Ja Dat probeer ik te begrijpen, wat is voor hen anders waardoor ze er niet tegen zijn? Uw moeder is ook religieus maar zij aanvaardden u wel en Andrew ook? Hoe gaat dat? Andrew ging ook, maar niet graag. Maar dat is geen antwoord? Die kerk is er ook tegen. Die moeder is dus religieus in die kerk en toch aanvaardt ze dat u bij hen inwoont en u met haar zoon een relatie heeft. Ze was niet zo veel in de kerk nee, ze was meestal aan het drinken en met mannen, ze moedigde Anthony aan om het te doen, sammy en sarah gaan naar de kerk, andere kinderen. U zei dat sammy ook geen probleem er mee had? Ja Dus dezelfde situatie? Ja Dus hoe kan het dan dat Sammy religieus is en het ook geen probleem is?Hij begreep het niet, hij was jong, hij gaat graag naar de kerk, hij begrijpt het niet. Er zijn zelfs pastors die het aan moedigen." Gezien u de complexe situatie met Andrews familie ook niet aannemelijk maakt, u past uw verklaringen steeds aan, lijkt het ook alsof u niet bij Andrew, als partners, heeft ingewoond. Bovendien, wanneer u gevraagd wordt om Andrew met Naftal te vergelijken, houdt u het in eerste instantie op weinig verschil, behalve dat Naftal graag muziek had (CGVS p. 39). Nochtans blijkt verder dat Naftal een prostitué is, die niet te vertrouwen valt, maar die u toch veel kansen geeft, iets wat toch een volledig andere verhouding is dan een liefde in de tienerjaren die u eerder lijkt omschreven te hebben en dat u net een verhouding heeft in een zoektocht naar een evenaring van Andrew (CGVS p. 42). U kan bovendien niet uitklaren of Naftal dan wel een homoseksueel of enkel een prostitué was, u antwoordt slechts "hij sliep met mannen" (CGVS p. 42). Er kan van u, die twee jaar bij Naftal gewoond heeft, dat u daar een eenduidiger of op zijn minst diepgaander en minder ontwijkend antwoord op kan geven. Echter blijkt ook hier weer uw ongenueanceerde visie; "Maar u zei dat u porno kijkt, die mannen, zijn ook niet altijd homo. Maar voor geld moet je daar niet homo voor zijn. Je kan de act gewoon doen, dat is net de definitie van seks work. Voor mij als je zo handelt en met mannen slaapt dan ben je gay en prostitué. Er zijn homo's die een authentic life leiden en goede jobs deden, ik accepteerde het van hem, om te veranderen. (CGVS p. 42) " Bovendien blijkt u het dus veelvuldig over vrienden of compagnons te hebben en niet over partners (CGVS p. 10, p. 33, p. 36, p. 39, p. 40) en pas het woord koppel te gebruiken wanneer u hier expliciet op gewezen wordt (CGVS p. 40). Geen enkele van deze relaties is dus geloofwaardig."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Gelet op de lange duur van zijn relaties met voormelde personen en net omdat deze relaties in zijn land van herkomst problematisch waren, mochten van verzoeker wel degelijk spontanere, doorleefdere en diepgaandere antwoorden worden verwacht op de gestelde vragen over deze relaties.

Verzoeker laat de bestreden beslissing tot slot ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Daarbij komt nog dat u in België beweert, via Gaydar, afgesproken te hebben met een jongen die Derrick heet (CGVS p. 28), echter blijkt u verderop een Derrick te vermelden, als homovriend in Nakuru en vergeten te zijn dat u al eerder iemand vermeld heeft die Derrick heet. “Namen? Derrick (O.) Nog een derrick? Zei ik al een andere? Nee toch U zei dat de jongen in Brugge, Derrick heette? Ja ja ja Bent u in de war met de zaken die u uitvond? Nee Het lijkt alsof ik iedere keer dat ik een vraag stel en het wijkt af van wat u heeft geconstrueerd dat u in de war raakt? Alsof u het enkel kan vertellen wanneer het in de juiste volgorde is? Hij zei me dat hij derrick heette, ik weet zijn echte naam niet, van zijn profiel U zei net dat u niet een andere derrick zei. Ik ben nu in Kenya bezig Dit bevestigt net wat ik zeg, ik zeg niet dat er geen kleine fouten kunnen zijn, maar nu lijkt het dat als u het over Kenya heeft, u enkel over Kenya kan praten en als u het over België heeft, enkel daarover. Misschien geef ik een derde naam, dan is het misschien niet iets anders? (CGVS p. 33)” Uit deze passage blijkt trouwens duidelijk dat uw asielmotieven geconstrueerd zijn, u kan het niet over België en Kenia tegelijk hebben.

*Gezien uw seksualiteit niet aannemelijk wordt bevonden en u uw asielmotieven hier volledig aan linkt vervallen deze ook. **Daarbij komt nog dat u zowel van de burens die Andrew en Bernard vermoord hebben in Nakuru, als van de burens die u en Naftal verraden zouden hebben in Nairobi geen enkele naam kan te berde brengen (CGVS p. 43). Hoewel u op beide plaatsen verschillende jaren verblijft. Bovendien, de documenten die u indient en die nog niet besproken zijn, tonen ook aan dat uw asielmotieven én uw seksualiteit ongeloofwaardig zijn.** Ook het attest dat u indient van uw laatste highschool, Bartmore High School, is op zijn minst opmerkelijk te noemen (zie administratief dossier). U verklaart uit die school gezet te zijn in 2012, omwille van uw homoseksualiteit, toch verkrijgt u, in 2013, een attest waarin een lofzang op u en uw christelijke waarden afgestoken wordt en blijkt dat u er voorzitter van de Christian Union bent, gekozen door de voorzitter van de privéschool (CGVS p. 37). U kan dan ook niet verklaren waarom u, in een dergelijke maatschappij, als homoseksuele jongere die functie krijgt (CGVS p. 29, p. 37) en waarom een school die u buiten smijt u een aanbevelingsbrief zou schrijven, een jaar nadien. U houdt het op het vage feit dat sommige mensen het wel aanvaardden. Daarbij komt nog dat u uw uitzetting uit school constant verandert van datum wanneer blijkt dat wat u verklaart niet overeen komt met het attest dat u indient en wat u eerder verklaard heeft (CGVS pp. 29-30), ook hieruit blijkt alweer een grote mate van geconstrueerd en ongeloofwaardig discours. En nog frappanter; Zo blijkt dus dat u zowel uw basisonderwijs, in Bulanda als uw secundair onderwijs in Bartmore, aangemaakt heeft, hoewel u beweert uit die scholen gezet te zijn (CGVS p. 7). Dit wordt aangetoond door de gegevens op het Kenya Certificate of Primary Education en op uw Certificate of Secondary Education van de Bartmore Secondary School (voor beiden zie administratief dossier) die er eerder op wijzen dat u uw middelbare school daar wel afgemaakt heeft en er dus geen problemen met uw homoseksualiteit ondervonden heeft. Met de persartikels die u indient (zie administratief dossier) toont u niet meer aan dan dat u toegang heeft tot dergelijke informatie, idem voor de strafwet, u kan immers niet aantonen dat dit voor u persoonlijk van toepassing is. U dient bewijzen van vaccinaties in, het CGVS trekt niet in twijfel dat u gevaccineerd bent. Het is overigens op zijn minst vreemd dat u via “een list” (CGVS p. 16) identiteitsdocumenten van uw eigen familie (zie administratief dossier) indient, van de personen die u vervolgen en al 15 jaar lang slecht behandelen.”*

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Aangezien verzoeker deze motieven weerlegt noch betwist, worden zij door de Raad overgenomen.

In de mate dat verzoekers advocaat ter terechtzitting foto's toont van verzoekers deelname aan de Gay Pride in Antwerpen, enkele weken voor de zitting, blijkt dat: (i) het aangetekend schrijven met deze foto's, waarvan melding wordt gemaakt ter zitting, de Raad blijkens het rechtsplegingsdossier niet heeft bereikt; (ii) de loutere aanwezigheid op de Gay Pride geen bewijs vormt van de homoseksuele geaardheid aangezien deze deelname kan ingegeven zijn door de wens om zichzelf bewijsmateriaal te bezorgen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid en problemen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS